



จิตรกรรมฝาผนัง วัดคงคาราม ราชบุรี

## บทความพิเศษ

# รักร่วมเพศ

ประนอม สิริธรรมา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำว่า “รักร่วมเพศ” เป็นคำที่คนโดยทั่วไปคุ้นหูมากกว่าคำว่า โฮโม เซ็กซวล หรือเลสเบียน ในความหมายสากลว่า “homosexuality” คำเหล่านี้ได้ถูกนำมากล่าวถึงหาหุ้้นทุกวันทั้งในวงกรวิชาการ กังวิชาการ ชุบชิบนิทา สนทนาเฮฮา รวมทั้งเป็นปัญหาที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารรายคาบ คลินิกสววิทยาคิต สถานบริการปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับชีวิตและสุขภาพ ผู้ให้ข้อมูลบางแหล่งได้พยายามที่จะให้ข้อเท็จจริงอย่างเป็นกลางกับ “homosexuality” บางแหล่งก็เพี้ยนไปโดยม็อคคิ (ทั้งทางบวกและลบ) เข้ามาแทรก

นักวิชาการทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ ประจักษ์ความจริงว่าเรื่องไม่ควรจะได้รับความสนใจและศึกษาอย่างเป็นทางการเป็นจริงเป็นจัง โดยปราศจากอคติและคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของคนไทย

## ความหมายของรักร่วมเพศ

“รักร่วมเพศ” หมายความว่ามีความใคร่กับคนเพศเดียวกัน<sup>๑</sup> ถึงแม้ความหมายของรักร่วมเพศจะสั้นและเข้าใจง่าย แต่ก็ไม่สามารถจะบอกลงไปได้อย่างแน่กว่าใครเป็นคนรักร่วมเพศหรือไม่ จึงมีการเดาหรือคาดคะเนกันไปต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้มาก สิ่งหนึ่งที่คนทั่วไปอาจจะไม่เคยคิดมาก่อนคือ เราไม่สามารถแบ่งคนออกได้เป็น ๒ พวกชัดๆว่า รักร่วมเพศ หรือรักร่างเพศ เราอาจจะบอกได้แต่เพียงว่าใครอยู่ทางด้านไหนของมาตราวัด ที่ต่อเนื่องกันเท่านั้น มีคนไม่น้อยที่อยู่ระหว่างกลาง คือพวกที่เคยมีประสบการณ์และความปรารถนาทั้งรักร่วมเพศและรักร่างเพศ

Alfred Kinsey<sup>๒</sup> ได้แบ่งคนในเรื่องกิจ

๑. James Drever, *A Dictionary of Psychology*, (Melbourne: Penguin Books, 1953) p. 120.
๒. A.C. Kinsey et. al., *Sexual Behavior In the Human Male*, Philadelphia: W.B. Saunders, 1948 : 1953 in Kurt Haas, *Abnormal Psychology*, (New York : D. Van Nostrand, 1979) p. 248.

กรรมทางเพศไว้บนมาตรฐานวัดที่มี ๗ ระดับ คือ

๑. มีเพศสัมพันธ์เฉพาะแต่กับต่างเพศเท่านั้น
๒. ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ และมีประสบการณ์รักรั่วมเพศบ้าง
๓. โดยเนื้อแท้แล้วเป็นคนรักต่างเพศ-แต่ก็มีประสบการณ์รักรั่วมเพศหลายครั้ง
๔. ทั้งรักต่างเพศ และรักร่วมเพศ เกือบจะพอ ๆ กัน

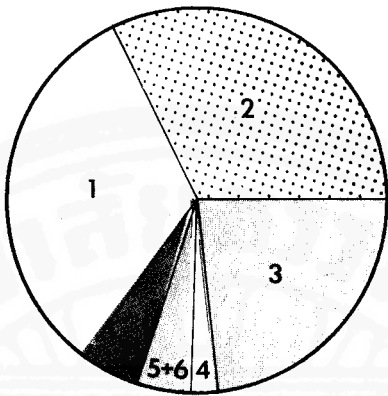
๕. รักรั่วมเพศโดยเนื้อแท้ - แต่ก็มีประสบการณ์กับต่างเพศหลายครั้ง

๖. ส่วนใหญ่แล้วรักร่วมเพศ - มีประสบการณ์กับต่างเพศบ้าง

๗. รักรั่วมเพศโดยแท้

การสืบค้นถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้ใหญ่เป็นเรื่องยาก ตัวเลขที่แสดงในรูปที่ ๑ เป็นผลสรุปรวมจากการวิจัยของ Kinsey เมื่อปี ๑๙๔๘ และ ๑๙๕๓ ร่วมกับงานของ Bullough, 1976 ; Gagnon 1977 ; Hite 1976 ; Tipp 1975 ; Weinberg & William 1975.<sup>๓</sup>

นอกจากนี้แล้วความหมายของคำบางคำในเรื่องราวของรักร่วมเพศยังเข้าใจไม่ตรงกันอยู่มาก ทำให้เกิดความสับสนในการสื่อความหมาย คำแรกที่จะทำความเข้าใจก่อนคือคำว่า "กระเทย" เมื่อคนทั่วไปเอ่ยถึงคำว่ากระเทยเขาอาจจะนึกถึงภาพชายที่แต่งตัวเป็นหญิงและประพฤติตนเยี่ยงสตรีหรือแม่แต่ได้จริตของสตรีเสียจนเกินงาม บางคนก็เห็นแต่ภาพของชายที่ตัวตนเป็นหญิงและหากินบนโสเภณี เมื่อได้มีผู้เรียก "คนรักร่วมเพศ" ว่า "กระเทย" บุคคลเหล่านี้ก็จะเกิดภาพพจน์ต่อคนรักร่วมเพศตามแบบที่กล่าวมาแล้ว ความเข้าใจดังกล่าวนี้ยังคงคลาดเคลื่อนอยู่มาก จริงอยู่ว่าคนรักร่วมเพศบางคนพอใจที่จะแต่งตัวเป็นหญิงหรือหากินบนโสเภณี แต่คนรักร่วมเพศส่วนใหญ่ไม่ได้มีพฤติกรรมดังกล่าวเลย คนรักร่วมเพศมีแบบแผนของพฤติกรรมหลายอย่างต่างกันไป ซึ่งจะได้กล่าวถึงโดยละเอียดภายหลัง ฉะนั้นคนรักร่วมเพศทั่วไปอาจจะแตกต่างจากคนรักร่วมเพศ ๒-๓ คนที่ท่านรู้จักและคุ้นเคย



รูปที่ ๑ จำนวนผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศแยกตามระดับต่างๆ ดังนี้คือ  
 ๓๕% - พวก ๑  
 ๓๐% - พวก ๒  
 ๒๐% - พวก ๓  
 ๒% - พวก ๔  
 ๒% - พวก ๕ + พวก ๖  
 ๙% - พวก ๗

ในการแพทย์คำว่า "กระเทย" หมายถึงคนหรือสัตว์ที่มีลักษณะหรืออวัยวะเป็นทั้งของหญิงและชาย หรือเป็นทั้งของเพศผู้และเพศเมียจนจำแนกออกเห็นเพศใดเพศหนึ่งไม่ได้ชัดเจน คำนี้ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Hermaphrodite ผู้เขียนจะกล่าวถึงบุคคลประเภทนี้แต่เฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศเท่านั้น อนึ่งเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดและสับสนในการสื่อความหมายผู้เขียนหลักเล็งที่จะไม่ใช้คำว่า "กระเทย" ในบทความนี้เลย

อีกคำหนึ่งที่ใช้กันแพร่หลายคือ "ไอโซโม" เราจะได้ยินกันอยู่บ้างในวงสนทนาว่าคนนั้นเป็น "ไอโซโม" คนนี้เป็น "ไบเซ็กชวล" คำว่า "รักร่วมเพศ" หรือ "คนรักร่วมเพศ" ในบทความนี้โดยทั่วไปจะหมายความรวมทั้งการมีความใคร่ในคนเพศเดียวกันหรือกับคนทั้งสองเพศ ซึ่งก็คือการรวมถึงคนรักร่วมสองเพศ (bisexual) เข้าไว้ด้วย คนรักร่วมเพศซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า "homosexual" นั้นเป็นคำที่ใช้ได้ทั้งกับชายและหญิง เมื่อต้องการที่จะเน้นถึงเพศใดก็จะกล่าวเจาะจงลงไป

ว่า คนรักร่วมเพศชาย (male homosexual) หรือคนรักร่วมเพศหญิง (female homosexual) คำอธิบายความหมายเป็นทางการน้อยกว่า

homosexual คือ "gay" ในประเทศไทยเมื่อพูดถึง "เกย์" เรามักจะหมายความถึงคนรักร่วมเพศเป็นชาย แต่จริงๆ แล้วคำนี้ครอบคลุมถึงหญิงด้วย Gay Student Union เป็นสหพันธ์นักศึกษาต่อสู้อิทธิพลของคนรักร่วมเพศชายและหญิง เมื่อต้องการเน้นถึงคนรักร่วมเพศหญิงเขาจะใช้คำว่า gay woman ซึ่งมีความหมายเดียวกับคำว่า เลสเบียน (lesbian) ที่เราได้ยินกันคุ้นหู gay woman หรือ gay man หรือแม่ gay mother ไม่ได้หมายความว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นหญิงหรือชายหรือแม่ที่สดใสรื่นเรือง เผอิญกำเนิดไปมีความหมายพ้องกันเข้าเท่านั้น ผู้เขียนสันนิษฐานว่าคำว่า gay เป็นคำที่มรากฐานมาจาก "gal" และ "guy"

คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำว่า "gay" คือ "straight" จึงทำให้บางคนแทนที่จะเรียกว่า "เกย์" ก็เลยเรียกเสียว่า "เก" ซึ่งให้ความหมายว่าไม่ใช่พวก "ตรง" แต่คำสองคำนี้เป็นคำที่เข้าใจกันในกลุ่มเล็กๆ เท่านั้น ยังมีคำอีกมากมายที่เป็นคำแสลงสำหรับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศทั้งภาษาไทยและอังกฤษ

### เรื่องเพศโดยทั่วไป

เพื่อที่จะให้เข้าใจเรื่องราวของรักร่วมเพศ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศโดยทั่วไปจะเป็นความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้อขัดข้องอัน

๓. Kurt Haas, **Abnormal Psychology**, (New York : D. Van Nostrand, 1979), p.218.
๔. คู่มือการละเมิดพรหมรูปภาพประกอบได้จาก สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม ๒ หน้า ๘๑๐-๘๒๒
๕. John P. Houston, et. al., **Invitation to Psychology**, (New York : Academic Press, 1979), p. 372.
๖. ท่านที่สนใจอาจจะหาอ่านได้จาก David R. Reuben, **Everything You Always Wanted to Know about Sex**, (London : Pan Books, 1969), pp.158-159.



หนึ่งในความ รุ้เรื่องเพศคือการขาดแคลนข้อมูลอย่างที่เป็นวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมในอดีตบังคับให้มนุษย์เก็บกดเรื่องเพศ การแสดงความคิดเห็น ความสนใจ หรือการกระทำเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่าง ใจแจ่มได้เคยถูกเชื่อว่าเลวร้าย แม้ในวงวิชาการที่น่าจะแสวงหาข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ก็ยังปฏิเสธหรือลี้เล่ห์จะศึกษาหรือกล่าวถึงเรื่องเพศ คำว่าที่กล่าวถึงเรื่องเพศเพียงจะมีขมนไม่นานนเอง (ไม่นับหนังสือลามกที่เน้นแต่การเร้าให้เกิดความต้องการทางเพศเพียงอย่างเดียว) ถึงกระนั้นการเสนอข้อมลก็จะกล่าวแต่เพียงด้านชีวภาพของการสืบพันธุ์เท่านั้น จึงทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวทางเพศของมนุษย์จำกัด ไม่สู้จะมีใครกล้าแสดงความสนใจเรื่องเพศด้วยเกรงจะถูกครหา

จอห์น บี. วัตสัน<sup>๗</sup> เป็นผู้หนึ่งที่สนใจศึกษาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ เขาทำการทดลอง ด้วยการต่อเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เข้ากับตัวเขาเพื่อบันทึกการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเขาและคนรอบข้างกำลังร่วมประเวณี ข้อมูลของเขาเชื่อถือได้แต่น่าเสียดใจที่ตัวสัตว์โลกโตอย่างหนักและจำต้องออกจากวงการวิชาและตำแหน่งหน้าที่การงานอย่างไม่รู้ทางเลือก<sup>๘</sup>

ที่จริงนอกจากวัตสันแล้วยังมีคนอื่น ๆ อีกหลายคนพยายามจะศึกษาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ หากแต่พวกนี้ไม่ได้ศึกษาพฤติกรรมโดยตรง แต่ใช้วิธีสัมภาษณ์ แม้ ซิกมันด์ ฟรอยด์<sup>๙</sup> ซึ่งเป็นที่รู้จักกันกว้างขวางในเรื่องเพศก็วางข้อสมมุติและหลักการต่างๆ จากการสัมภาษณ์คนไข้โรคประสาท

อัลเฟรด คินซี<sup>๑๐</sup> เป็นผู้หนึ่งซึ่งงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศมากมาย เขาได้ข้อมูลจากการเปิดโอกาส ให้ชายและหญิง นับเป็นพัน ๆ พุดถึงเรื่องราวทางเพศของตน คนส่วนใหญ่เต็มใจที่จะเปิดเผยเรื่องเพศของตน (ซึ่งดูไม่น่าเชื่อ) ข้อเท็จจริงที่ความหมายมากที่สุดจาก ผลงานของ คินซี ก็คือคน โดยทั่วไปแตกต่างกันในเรื่องเพศอย่างกว้างขวาง

คินซียืนยันว่าพฤติกรรมที่เรียกว่า "ปกติ" นั้น จะครอบคลุมทุกอย่างไปเกือบหมด ก่อนการสำรวจของคินซี ไม่มีใครรู้เรื่องราวเหล่านี้



จอห์น บี. วัตสัน

น (อย่างเป็นทางการ) ไม่มีใครกล้าให้คนอื่นฟังถึงการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองของตน ความมากน้อยในการประกอบกิจทางเพศจากการที่ ไม่มี โอกาสทราบเรื่องราวของ "คนทั่วไป" เรามักจะได้ยินแต่เรื่องราวที่เป็นร่ำลือ จึงทำให้คนคิดไปว่าตน "ผิดปกติ" (ดังเราจะเห็นได้ชัดจาก คำถาม เกี่ยวกับเรื่องเพศตาม หน้า หนังสือ สอ พมพ์ หรือ นิตย สาร รายคาบ) รายการ ละเอียดยกขึ้นชี้แจงออกมาทำให้คนถอนหายใจได้อย่างโล่งอกเมื่อทราบว่าตน "ปกติ"

ก้าวต่อไปของการ ศึกษาเรื่องเพศทำโดย วิลเลียม มาสเตอร์ส<sup>๑๑</sup> สตีเวนรี่ แพทย์และ เวอร์จิเนีย จอห์นสัน<sup>๑๒</sup> นักจิตวิทยาคลินิก ทั้งคู่ใช้วิธีที่เกือบจะคล้ายกับวิธีของวัตสัน นั่นคือการบันทึกปฏิบัติ วิชาตอบสนองทางร่างกายของผู้ถูกทดลองในระหว่างมีกิจกรรมทางเพศ เป็นต้นว่าเมื่อกำลังสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ต่อมา ทั้งคู่ศึกษาและบันทึกปฏิบัติของชายแต่เพียงฝ่ายเดียว และหญิงแต่เพียงฝ่ายเดียวขณะกำลังร่วมเพศ ก่อนที่ผลการวิจัยของทั้งคู่จะได้แพร่ออกไปอย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับ ทั้งสองก็ต้องทนทุกข์ต่อการถูกตีนิพนินทา แม้

แต่กลับในอาชีพเดียวกันแรก ๆ ก็ยังไม่ยอมรับ จึงทำให้ขาดแรงสนับสนุนและเงินช่วยเหลือในการวิจัย เบ็นท์นีย์ นิตที่ประเทศแห่งความ รุ้เรื่อง ได้เป็นประตูปดตายเหมือนอดังก่อนแล้ว เชื่อว่าเราจะได้ข้อมูลเพิ่มเติมน่าสนใจขึ้นตลอดรวมไปถึงการวิจัยที่จริงจังเกี่ยวกับเรื่องราวทางเพศ

ถ้าจะถามว่าความรู้สึกทว่าตน "ปกติ" หรือ "ไม่ปกติ" นั้นสำคัญไฉน คงจะต้องทว่าความ ไปถึงเรื่อง self concept ในแง่จิตวิทยาเสียก่อน "ตนเอง" ประกอบไปด้วยทุกอย่างในตัวของคนนั้นนับตั้งแต่ความคิดความอ่าน การรับรู้ ค่านิยมและอื่น ๆ โดยเมื่อทุกอย่างรวมกันแล้ว แสดงถึงลักษณะเฉพาะตัวของคนๆ นั้น "ตนเอง" ก็มีความ ไปถึงความรุ้สึกทว่า "ตนเป็นใคร" และ "ตนทำอะไรได้" ตนเองที่เจ้าตัวรับรู้ โดน เราเรียก ว่า self concept ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า ความรุ้สึกที่มีต่อตนเอง ความรุ้สึกที่มีต่อตนเองมีอิทธิพลต่อการรับรู้โลกภายนอก และต่อพฤติกรรมของคนๆ นั้น คนที่มีความรุ้สึกต่อตนเองในทางที่ดีอย่างสูงจะมองโลกแตกต่างจากคนที่มีความรุ้สึกต่อตนเองไม่ดี ความรุ้สึกต่อตนเองนั้นไม่จำเป็นว่าจะต้องตรงตามสภาพความเป็นจริงเสมอไป คนบางคนอาจจะประสพความล้มเร้งและได้รับการยกย่องสูง แต่ก็ยังมองเห็นตัวเองว่าไม่ดีพอหรือเป็นคนล้มเหลว

๗. John B. Watson เป็นนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงมากในฐานะผู้ริเริ่มแนวคิดกลุมพฤติกรรมนิยม (๑๙๑๔) เขาเป็นนักจิตวิทยาหัวก้าวหน้าที่กำลังสนอความคิดใหม่ๆ และปลุกความคิดด้านความเชื่อเดิม แนวความคิดของ Watson บางเรื่องไกลเกินไปและมีผลพลาดแต่ถึงกระนั้นก็กล่าวได้ว่า Watson ทำประโยชน์ ให้กับวงการวิชาการ ทางจิตวิทยา มาก Watson ช่วยให้มีการแสวงหาข้อเท็จจริงอย่างเป็นภาวะวิสัย รายการละเอียดยกเพิ่มเติมได้จาก ประพนอม สโรชมานและคณะ, จิตวิทยาทั่วไป ฉบับที่ ๑ เอกสารประกอบการบรรยายวิชา จ. ๒๑๑ จิตวิทยาทั่วไป พิมพ์ครั้งที่ ๒ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๒๒) หน้า ๑๒

๘. Houston, et al., op. cit., p. 304.

ประสบการณ์ทุกอย่างของบุคคลจะได้รับ การประเมินค่าไปตามความรู้สึกที่บุคคลนั้นมี ต่อตนเอง คนประสงคืที่จะประพฤตินไปใน วิถีทางที่เข้ากับ "ภาพพจน์ของตน" ประสบ การณ์และความรู้สึกใดที่ไม่เข้ากับ "ภาพพจน์ ของตน" ก็จะถูกปฏิเสธและเปลี่ยนไปในทาง ที่เข้ากับภาพพจน์ของตนด้วยกระบวนการที่ไม่ รู้ตัว ถ้าคนยังมีประสบการณ์ที่ต้องปฏิเสธ ด้วยเหตุที่ไม่เข้ากับความรู้สึกที่ต่อตนเองมาก เท่าไร ช่องว่างระหว่างตัวเองและความเป็น จริยกิจกว้างมากขึ้นเท่านั้น และความวิตก กังวลก็จะยังเกิดขึ้นได้มากเป็นเงาตามตัว

นักศึกษาที่คิดว่าตนเรียนเก่ง (ความรู้สึก ทั่วต่อตนเอง) เมื่อต้องทราบว่าตนได้คะแนน ต่ำ (ประสบการณ์ ไม่เข้ากับภาพพจน์ของตน เอง) มักจะปฏิเสธประสบการณ์นั้นและหา เหตุผลเข้าข้างตัวเอง เป็นต้นว่า ข้อสอบไม่ดี อาจารย์ให้คะแนนไม่ยุติธรรม เพื่อให้ประสบ- การณ์ใหม่ (คะแนนนั้นไม่ใช่เครื่องวัดความ เก่ง) ไปด้วยกันกับภาพพจน์ของตน ไม่เช่น นั้นเขาจะเกิดความวิตกกังวล ในบางกรณี ที่ ประสบการณ์นั้นเป็นเรื่องสำคัญในชีวิต อาจ ทำให้เกิดความวิตกกังวลอย่างสูงหรือเป็นปัญหา ทางด้านอารมณ์ คนที่ปรับตัวได้ดีจะมีความ รู้สึกต่อตนเองไปในทางที่เข้ากับความคิดอัน ประสบการณ์ และ พฤติกรรมของตัวเอง ได้ (แทนที่จะต้องคอยปรับประสบการณ์ให้เข้ากับ ความรู้สึกต่อตนเอง) "ตนเอง" ไม่ใช่สิ่งที่ แน่นอนตายตัวแต่ยืดหยุ่นได้. สามารถที่จะ ผ่อนปรนปรับให้เข้ากับประสบการณ์และความ คิดเห็นใหม่ได้ นักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำอาจ จะปรับภาพพจน์ของตนเสียใหม่ว่าตนเป็นคน เก่งที่ไม่ถนัดในวิชาเฉพาะนั้น นอกจากนั้นแล้ว ทุกคนยังมี "ตนเองในอุดมการณ์" ซึ่งคือ ลักษณะที่บุคคลนั้นต้องการจะเป็น คนยังมี ความเป็นตนเองในอุดมการณ์ใกล้เคียงกับตน เองในสภาพความเป็นจริงเท่าไร คน ๆ นั้นก็ จะเป็นคนที่มีความสุขและพอใจในตนเองมาก เท่านั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าตนเองในอด- มการณ์ยังแตกต่างกับตนเอง ในความเป็นจริง เท่าไร คนนั้นก็ยิ่งขาดความสุขและไม่พอใจ ตนเองมากเท่านั้น ความรู้สึกที่ว่าตนปกติ หรือเหนือกว่าคนอื่น เป็น "ตนเองในอด-

การณ์" ของคนทุกคน เมื่อใดที่เหตุการณ์ แสดงให้เห็นว่าเขา "ผิดปกติ" ประสบการณ์ นั้นจะรบกวนจิตใจและก่อให้เกิดปัญหาการ ปรับตนตามมา

คนที่ต้องการที่จะรับรู้ได้ว่าตนปกติในเรื่อง เพศ ความวิตกกังวลว่าตนผิดปกติในเรื่องเพศ จะรุนแรงกว่าเรื่องอื่นๆ การกล่าวหาถึงความ ด้อยคุณภาพในเรื่องเพศไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะ เป็นชายหรือหญิงจะเป็นการหมิ่นและทำให้ เสียค่าของความเป็นคนสูงมาก

จากความจริงข้อนี้ทำให้หนังสือเกี่ยวกับ เรื่องเพศ (ฉบับดัดกลับ) อุปกรณพิเศษ รวม ทั้งยาบำรุงกำลัง สมุนไพรมหัศจรรย์ยอออกมา สู่อังตลาดทั้งอย่างเปิดเผยและซ่อนเร้นด้วย ราคาที่แพงน่าใจหาย เพื่อให้ทั้งชายและหญิง จะได้เสริมสร้างเสน่ห์ให้ตนได้เป็นทูลมหลง ของอีกฝ่าย ตามความเชื่อจริงแล้วสิ่งต่าง ๆ

ดังกล่าวไม่น้อยให้โทษมากกว่าให้คุณเพราะทำ ให้คนหลงผิด ประการแรกก็คือความสุขของ มนุษย์มิได้เกิดจากเรื่องเพศเป็นเรื่องใหญ่แต่ เพียงเรื่องเดียว และการพยายามที่จะมีกิจกรรม ทางเพศให้เป็นแบบเดียวกับคนอื่น ๆ ที่ตนได้

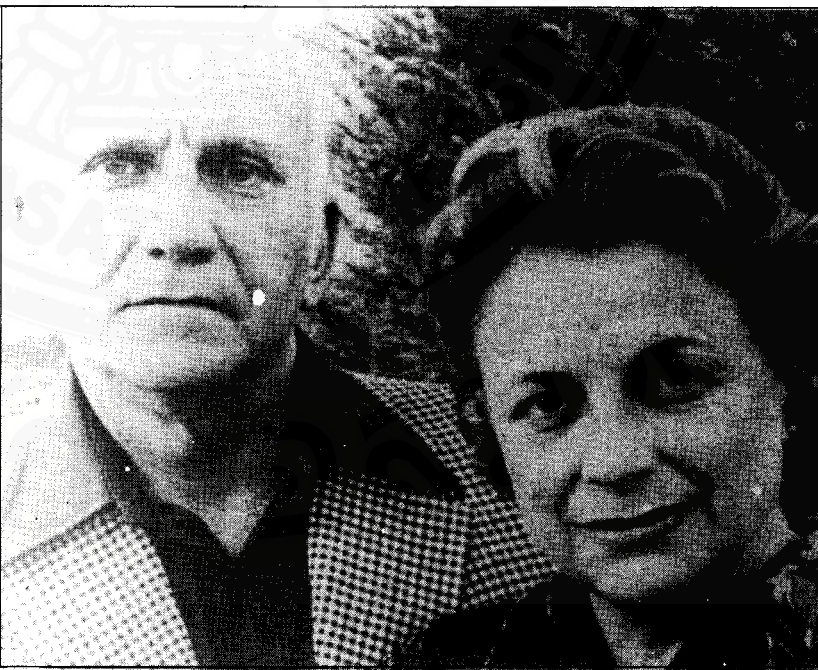
ทราบมานั้นอาจจะทำลายความรู้สึกที่ดั่งซึ่งมีต่อ ตนเองได้ง่าย

ข้อเท็จจริงซึ่งนักจิตวิทยาผู้สนใจศึกษา เรื่องนี้ยืนยันก็คือ มนุษย์แตกต่างในเรื่องกิจ กรรมทางเพศได้กว้างขวางที่สุด คนไม่น้อยที่ หวงวิตกว่าตนผิดปกตินั้นเกือบจะไม่มีใครผิด ปกติ การคำนึงถึงธรรมชาติของความต้องการ ของคู่ของตนนั้นสำคัญกว่ารายการละเอียดใน เรื่องอื่น ๆ ที่ตนจะต้องทำให้เหมือนกับที่คิดว่า คนอื่นเขาทำกัน<sup>๙๐</sup>

**บทบาทของชายและหญิง**

คำถาม แรกเกี่ยวกับทารกเพิ่งคลอดคง จะหนึ่งไม่พ้นว่า "ผู้ชายหรือผู้หญิง" ถ้าเป็น ชาย พ่อแม่และ คนรอบข้างก็จะ ปฏิบัติต่อเขา และคาดหวังจากเขาอย่างหนึ่ง ถ้าเป็นหญิงก็ จะเป็นอย่างหนึ่ง โดยทั่ว ๆ ไปแล้วเด็กหญิง

๙. Ernest R. Hilgard, et. al., **Introduction to Psychology**, 6th ed., (New York : Harcourt Brace, 1975), p. 390.  
๙๐. Houston, **op. cit.**, p. 371.



วิลเลียม มาสเตอร์ส และ เวอร์จิเนีย จอห์นสัน

จะได้รับการสนับสนุนให้เลียนแบบ “หญิง” จากแม่ พ่อแม่จะให้ของเล่นเป็นตุ๊กตา เด็กจะสนุกสนานกับการเล่นชายของและกิจกรรมทั้งหลายที่สังคมกำหนดให้เป็นกิจกรรมของหญิง ส่วนเด็กชายก็จะได้เล่นของเล่นและเข้ารวมในกีฬาที่กับกัน จากขบวนการอันยาวนานของการเล็งคอบรมสั่งสอน เด็กชายทั่วไป จะได้รับการคาดหวังให้เป็นผู้นำที่เข้มแข็งในการประกอบอาชีพ เพื่อหาเลี้ยง ภรรยา และครอบครัว มีอำนาจเหนือ รืออิสรและการต่อสู้ ซึ่งบางครั้งจะสะท้อนออกอย่างเห็นได้ชัดในรูปของการตั้งชื่อ เป็นต้นว่า โด่ง เอก สมศักดิ์ ชัยชนะ เขียวชาญ สงคราม เป็นชื่อของชายโดยเฉพาะ ทำให้ดูประหลาดว่าลักษณะตามความหมายของชื่อที่กล่าวมาแล้ว เป็นเรื่องผูกขาดสำหรับเพศชาย ขณะเดียวกันสังคมคาดหวังให้เด็กหญิงเติบโตเป็นกุลสตรีที่งามพรั่ง รู้ออกกับใครได้ สมยอม สุภาพ และราบเรียบ ต้ม อ้อย เฉิดโฉม เขาวมาลัย อ่อนน้อม ดอกละ เป็นชื่อที่สะท้อนลักษณะที่เป็นของหญิงโดยเฉพาะ

มาตรฐานความประพฤติตามบทบาทของชายและหญิงแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา สิ่งที่เหมาะสมเมื่อ ๕๐ ปีก่อนอาจจะใช้ไม่ได้เลยในโลกปัจจุบัน คนรับเอาบทบาทตามเพศในวัฒนธรรมของตนมาปฏิบัติอย่างไม่รู้ตัวที่ ๆ ที่มี การแบ่งแยกและกีดกันทางเพศ (sex discrimination) นักจิตวิทยาปัจจุบันเห็นพ้องต้องกันว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะของตนซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนคนอื่น ทุกคนควรจะได้เรียนรู้เพื่อที่จะพัฒนาให้ ได้ถึงความสามารถขั้นสุดยอดของตนและประกอบอาชีพหรือมีบทบาททางสังคมอย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา ทารกหญิงสามารถพัฒนาเป็นหญิงที่พึ่งตนเองได้ ประสบความสำเร็จในฐานะผู้บริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลได้และเด็กชายน้อย ๆ ก็มีสิทธิ์ที่จะเติบโตเป็นผู้ที่เปี่ยมไปด้วยความรัก ดูแลเลี้ยงดูอยู่กับบ้าน หรือเป็นศิลปินผู้มีความสุขกับงานฝีมือที่ประณีตละเอียดอ่อน<sup>๑๑</sup>

แนวความคิดที่สังคมกำหนดบทบาทของชายและหญิงไม่อนุญาตให้ทุกคนได้ลองทำทุก

เรื่อง ซึ่งเป็นข้อเสียเปรียบ ทั้งชายและหญิงจะถูกจำกัดโอกาสที่จะได้ลองกิจกรรมใหม่และน่าสนใจ ข้อกำหนดของสังคมขัดกับเหตุผลที่ว่าทั้งชายและหญิงจะต้องมีโอกาสที่จะได้ลองทำกิจกรรมทั้งหลายได้ แบบแผนความประพฤติที่ชายและหญิงจะต้องปฏิบัตินั้นเรารับเอามาปฏิบัติเสียเป็นนิสัยจนลึกลงถึงเหตุผลมนุษย์เกาะติดอยู่กับแบบแผนดั้งเดิมอย่างแก้ได้ยาก แต่ถ้าพิจารณาตามเหตุผลกันแล้วความไม่เสมอภาคในชายและหญิงก่อให้เกิดปัญหาให้กับคนในหลายแง่ มีงานที่น่าสนใจมากมายที่ชายประสงค์จะทำแต่ทำไม่ได้เพราะสังคมกำหนดให้เป็นงานของหญิง ทั้งๆที่ได้เกี่ยวข้องกับสภาพร่างกายที่ต่างกัน เป็นต้นว่าการประดิษฐ์ดอกไม้ การตกแต่งบ้าน และทำนองเดียวกันหญิงก็ไม่อาจเล่นกีฬาบางอย่างได้เพราะสังคมถือว่าเป็นกีฬาของชาย หลักสูตรของนักเรียนชายและหญิงก็ต่างกัน ทั้งชายและหญิงถูกบังคับให้หล่อหลอมเข้าในพิมพ์ที่สังคมกำหนดให้

สังคมยกย่องให้กิจกรรมของชายเหนือกว่าหญิง ชายจะต้องประพฤติตนเยี่ยงชาย การกล่าวว่าเป็น “ประพฤติตนเยี่ยงสตรี” สังคมถือว่าเป็นคำกล่าวที่ไร้ชายและสบประมาท คนหลักเล็งที่จะไม่ประพฤติตนในทางที่ถูกลงประนามเช่นนั้นได้ ในทางตรงกันข้ามถ้าหญิงจะถูกกล่าวว่าเป็น “ทำตัวราวกับเป็นชาย” ก็ไม่เป็นการเสียศักดิ์ศรีหรือนำอับอายอะไรนักหนา<sup>๑๒</sup> สิทธิของหญิงดูจะต่ำต้อยน้อยกว่าชายมากจึงได้เกิดมีขบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิของสตรี ประกอบกับแนวความคิดที่จะหลีกเลี่ยงการหล่อหลอมคนเข้าในแบบพิมพ์ตามที่สังคมกำหนดจึงทำให้บทบาททั้งของชายและหญิงเปลี่ยนไป หญิงออกมามีงานนอกบ้านเพื่อหาเลี้ยงตนเอง (และครอบครัว) มากขึ้นกว่าเดิม ชายไม่อาจที่จะช่วยงานบ้าน และเลี้ยงดูลูกเหมือนดังแต่ก่อน ถึงแม้จะมีการกล่าวถึงความเสมอภาคและสิทธิของสตรีมากขึ้นกว่าเดิม แต่ก็ยังเป็นกรอบให้และยอมรับอย่างผิวเผิน

เพื่อป้องกันมิให้มีการยึดติดบทบาทตามเพศให้แก่คนในสังคม เด็กจะต้องได้รับการสนับสนุนให้กิจกรรมอย่างกว้างขวาง โดยไม่

แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมใดเป็นกิจกรรมสำหรับชายหรือหญิง ทั้งโดยตรงหรืออ้อมเป็นนัย ในสหรัฐอเมริกาการศึกษาและวิจัยเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับบทบาททางเพศอย่างเป็นจริงเป็นจัง นักการศึกษาเน้นถึงการให้การศึกษาโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างว่าเป็นชายหรือหญิง<sup>๑๓</sup> Marlene Lockheed นักสังคมวิทยาและเพื่อนร่วมงานรายงานไว้ในเอกสารของสำนักงานทดสอบและวัดผลทางการศึกษา<sup>๑๔</sup> ว่า การเน้นให้เด็กชายและเด็กหญิงแตกต่างกัน มีอยู่ในระบบการศึกษานับตั้งแต่อดีตใช้ในการศึกษา การแยกชั้นเรียน

เขาพยายามที่จะทำให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างชายกับหญิงโดยการปรับหลักสูตรเสียใหม่ หลักสูตรใหม่จะแทรกกิจกรรมและกลวิธีต่างๆ ที่ ไม่ แสดงให้เห็นถึงบทบาทตามเพศเข้าในการเรียนตามปกติ ผู้วิจัยยังได้

๑๑. Robert J. Trotter and James V. Mc Connell, **Psychology : The Human Science** (New York : Holt, Rinehart and Winston, 1978), pp. 307-8.

๑๒. Hilgard, **op. cit.**, p. 89.

๑๓. National Education Association ในสหรัฐอเมริกา ได้จัดพิมพ์หนังสือชื่อ Nonsexist Education for Survival เพื่อการันโดยเฉพาะหนังสือนี้กล่าวถึงเรื่องราวของบทบาทตามเพศในแง่ต่าง ๆ จากผู้เขียนหลายท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ นอกเหนือไปจากการศึกษา เป็นต้นว่า นักเทศน์นักสังคมวิทยา มนุษยศาสตร์ เป็นต้นที่สังเกตอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนทั้ง ๑๑ ท่าน ล้วนแล้วแต่เป็นหญิงทั้งสิ้น

๑๔. สำนักงานนั้น โดยทั่วไปเรียกกันสั้น ๆ ว่า ETS ชื่อเต็ม คือ Educational Testing Service ตั้งอยู่ที่เมืองพริ้นซ์ตัน รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา เป็นองค์การที่ดำเนินงานมิใช่เพื่อผลกำไร มีวัตถุประสงค์ที่จะค้นหาและพัฒนาความสามารถในวัยมนุษย์ สร้างแบบทดสอบและให้บริการด้านกาวัดผลแก่โรงเรียน มหาวิทยาลัย องค์การของรัฐบาลและกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาและวัดผล



สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนบนระยะๆ หลักสูตรที่ปรับแล้วได้เผยแพร่และจำหน่ายแก่โรงเรียนต่าง ๆ ที่ต้องการ โดยผ่านสำนักงานทดสอบและวัดผล<sup>๕๕</sup>

### แบบฉบับต่างๆ ของรักร่วมเพศ

เกือบทุกคนอาจได้เคยรู้จักคนรักร่วมเพศกันมาแล้วทั้งนั้น คนหนึ่งก็ว่ารักร่วมเพศมีพฤติกรรมแบบหนึ่ง อีกคนก็ว่าอีกแบบหนึ่ง ทั้งจริงแล้วอาจจะถูกด้วยกันทั้งนั้น แต่ถ้าใครจะคิดว่าคนรักร่วมเพศอื่น ๆ เหมือนกับคนที่ท่านรู้จักกันเป็นความคิดที่ผิดแน่ ๆ สมพันธภาพแบบรักร่วมเพศมีได้หลายแบบ นับตั้งแต่จินตนาการที่เป็นรักร่วมเพศ การกอดจับการผลัดกันสำเร็จความใคร่ให้เก๋กัน การใช้ปากหรือช่องทวารหนักแทนอวัยวะเพศ หรือแม้แต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รุกแต่เพียงอย่างเดียว และอีกฝ่ายเป็นแต่เพียงผู้รับ หรือเป็นผู้รุกและผู้รับ บางคนก็มีกิจกรรมทางเพศเป็นครั้งคราว บางคนก็สัมพันธ์กันเนิ่นนาน นอกจากนี้แล้วเรายังอาจแบ่งคนรักร่วมเพศออกได้เป็น ๖ ประเภทตามแบบฉบับของพฤติกรรมของเขา อันได้แก่ พวกประกาศตัว พวกซ่อนตัว และรักร่วมเพศสองเพศ พวกซ่อนตัว พวกยอมรับ พวกเป็นเพราะภาวะบีบบังคับ และพวกรักร่วมเพศโสเภณี<sup>๕๖</sup>

คนรักร่วมเพศประเภทแรกคือพวกประกาศตัว นั่นเป็นพวกที่เราเห็นกันได้ชัดเจน พวกนี้จะแสดงลักษณะที่ตรงกันข้ามกับเพศจริง ๆ ของตน ถ้าเป็นชายก็จะแต่งกายเป็นหญิง ทำเสียงเล็กเสียงน้อย และประกอบอาชีพที่เราเรียกกันว่าอาชีพของหญิง เป็นต้นว่า ช่างแต่งผม ช่างตัดเสื้อ ศิลปิน นักดนตรี รวมทั้งอาชีพต่างๆ ในวงการบันเทิง ส่วนหญิงถึงแม้จะแต่งกายเป็นชายหรือทำท่าเป็นชายก็เห็นได้ไม่ชัดเท่ากับชายที่เป็นหญิง พวกนี้เป็นเพียงรักร่วมเพศส่วนหนึ่งเท่านั้น มีคนรักร่วมเพศออกมากมายที่มีลักษณะดังกล่าว ชายที่มีลักษณะสมชายชาตรีและมีอาชีพเป็นงานปกปิด เป็นต้นว่าทหาร นักกีฬาอาชีพ อาจจะเป็นคนรักร่วมเพศก็ได้ เท่า ๆ กับที่คนที่มีลักษณะ และแต่งกายตรงข้ามกับเพศของตน อาจมีใช้คนรักร่วมเพศ บางคนก็เรียกพวกนี้ว่าพวกลักเพศ (transvestism) พวกนี้ชอบแต่งตัว

ตรงกันข้ามกับเพศของตน เขาก็มีความสุขเมื่ออวัยวะเพศของเขา ได้สัมผัสกับเสื่อผ้าซึ่งเป็นแบบฉบับของอีกเพศ และเมื่อชายสวมใส่เสื่อผ้าของหญิง เขาก็จะมีกรีธาทำทางเป็นหญิงไปด้วย พวกลักเพศอาจแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ คนรักร่วมเพศชายที่แต่งตัวเป็นหญิง ใช้เครื่องประดับ เครื่องสำอางเพื่อให้ดูงดงามแบบหญิง พวกนี้เป็นที่รู้จักและเรียกกันว่า "เกย์ควีน" อีกประเภทเป็นชายธรรมดาที่มีความสุขและมีความมั่นคงทางเพศเมื่อได้สวมใส่เสื่อผ้าหญิง ประเภทที่สามคือหญิงที่มีใช้คนรักร่วมเพศแต่ชอบสวมใส่เสื่อผ้าชายและประเภทสุดท้ายคือคนที่รู้สึกว่าเป็นชายอยู่ในร่างของหญิง (หรือกลับกัน) พวกนี้รู้สึกว่าการประพฤติตนตามบทบาททางเพศอันแท้จริงนั้นไม่เหมาะสมกับตน พวกนี้เป็นพวกอยากแปลงเพศ (transsexualism)<sup>๕๗</sup>

ฉะนั้นสรุปได้ว่าคนลักเพศไม่จำเป็นต้องเป็นคนรักร่วมเพศเสมอไป และยังมีคนรักร่วมเพศที่มีใช้คนลักเพศอีกมากมาย



พวกซ่อนตัวและรักร่วมสองเพศ โดยทั่วไปเป็นคนที่แต่งงานแล้วแต่มีความต้องการรักร่วมเพศแอบแฝง อยู่จึงต้องออกมาแสวงหาความพอใจให้แก่ตัวเองตามสถานสาธารณะต่างๆ อย่างมักง่ายทั้งซึ่งขาดความซื่อซึ้งและผูกพันทางจิตใจในการมีสัมพันธ์ทางเพศ พวกนี้อาจจะติดต่อกันที่ตามห้องน่านาสาธารณะหรือข้างถนนเท่าที่พวกเขาจะพบเห็นได้ คนรักร่วมเพศประเภทนี้ไม่สามารถเผชิญความจริงว่าตนเป็นคนรักร่วมเพศได้แล้วจึงต้องพยายามบีบบังคับให้ภรรยาของตนทราบอีกด้วย คนทั้งสองเพศพวกนี้มักจะแต่งงานมีบุตรและดำรงชีวิตตามแบบฉบับของสังคมได้อย่างงดงามในระยะแรก ภายหลังต่อมาใจเอนเอียงทางรักร่วมเพศของตนจะแสวงหาทางออกและก่อให้เกิดความยุ่งยากและปัญหาต่างๆ กับชีวิตสมรส

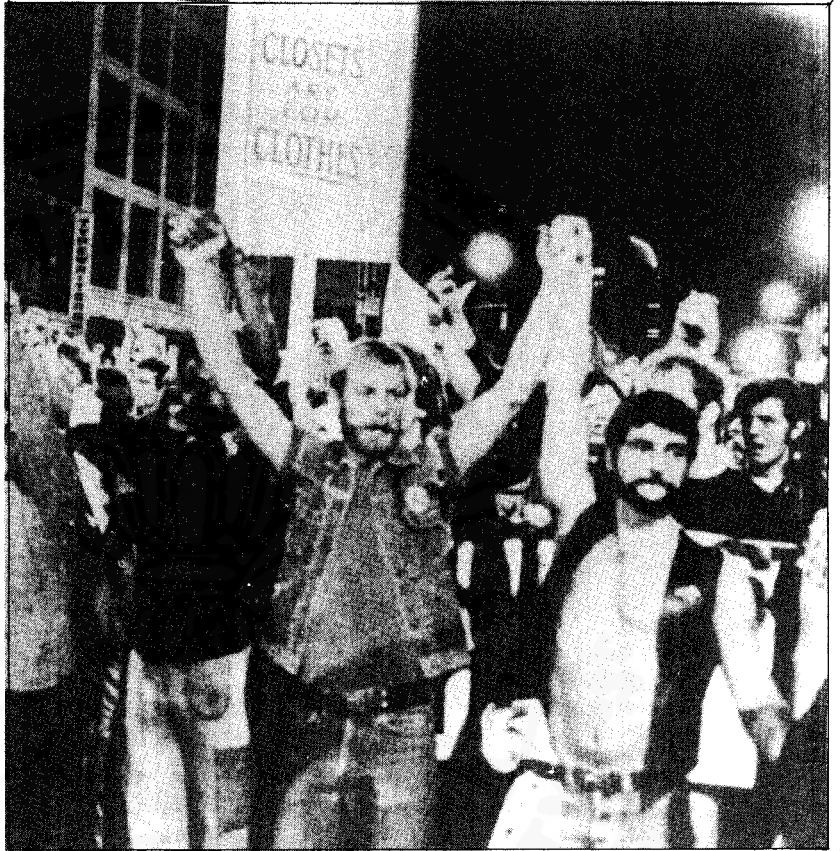
พวกซ่อนตัว เป็นคนในทุกระดับชั้น แต่ส่วนมากมักมาจากชนชั้นกลาง พวกนี้จำเป็นต้องซ่อนความรักร่วมเพศเพื่อจะดำรงไว้ซึ่งสถานภาพในสังคมของตนได้ พวกนี้ไม่ยอมให้แต่งงานมีภรรยาและบุตร โดยไม่มีใครล่วงรู้ถึงชีวิตสองแบบของตน เขาหาช่องในการพรางให้คนเห็นว่าตนเป็นคนปกติด้วยการแต่งตัวเรียบร้อยและมีท่าทางเป็นชายหรือหญิงตามแบบฉบับที่คนในสังคมนิยม รวมทั้งไม่ปรากฏตัวตามสถานเริงรมย์สำหรับคนรักร่วมเพศ พวกซ่อนตัวถึงแม้จะรู้ว่าสังคมไม่ยอมรับการกระทำของตนแต่ก็ไม่อาจจะหวั่นไหวใจตนได้ เขาจะไม่ยอมแสดงตัวและซ่อนเร้นความเป็นรักร่วมเพศไว้โดยไม่มีใครล่วงรู้ตลอดชีวิต นอกจากเพื่อนสนิทจริงๆ และซุ้รักของเขาเท่านั้น อย่างไรก็ตามพวกนี้ดำรงชีวิตด้วยความกลัวที่จะถูกค้นพบและกลั่นแกล้ง หรือต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงในสังคม ความรู้สึกดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัว

๕๕. "New Elementary Curriculum Combats Sexism", ETS Delvelopments, Vol. 27 : 2, 1980.  
๕๖. James C. Coleman and William E. Broen, Jr., Abnormal Psychology and Modern Life, 4th. ed.(New York : Scott, Foresman, 1974) p. 482-3.  
๕๗. Ibid., p. 492.

พวกฮอมรับเป็นพวกที่พยายามปรับคน และไม่มีบึงความเป็นรักร่วมเพศของคน พวก นักร่างงาน ทำเป็นหลักเป็นฐาน ซึ่งหา ได้น้อย มากในสังคมไทย ทั้งนี้เพราะเรายังไม่ประกาศ การยอมรับ (เท่าๆ กับไม่มีบทลงโทษ) อย่าง เป็นทางการ ในสหรัฐอเมริกาพวกนี้จะตั้ง หลักแหล่งอยู่ในกลุ่มของคน ส่วนใหญ่ของ พวกคนเมื่ออายุมากขึ้นพยายามที่จะมีสัมพันธ์อื่น ขึ้นอยู่กับคู่ขาของตน บางครั้งก็อยู่กับภรรยา สามีภรรยาอยู่กับคู่ขาของตน มีรายงานหลายฉบับ ที่กล่าวว่าความ สัมพันธ์ แบบนี้อาจจะ ยืนยงอยู่ ได้ถึง ๑๕ ปีหรือมากกว่านั้น ทั้ง ๆ ที่โดยทั่วไปแล้วสัมพันธ์ภาพระหว่างชายมักจะไม่มีมั่นคง ชายส่วนมากเกี่ยวข้องกับคนไม่เลือกหน้า ไม่มี จุดมุ่งหมาย สัมพันธ์ภาพจึงมักประาะบางเล็ก ร้างกันได้ง่าย มีไม่น้อยที่ไม่เกิน ๒-๓ เดือน ส่วนสัมพันธ์ภาพของหญิงมักจะมั่นคงกว่า อาจ เป็นเพราะหญิงเลือกเฟ้น คนมากกว่า ชาย และ การที่หญิงสองคนจะ อยู่ด้วยกันคนทั่วไปก็ ไม่ คอซจะสนใจหรือตัดสินในนาเหมือนที่ชาย จะ อยู่ด้วยกัน

สถานการณ์มากมายทำให้คนต้องมึพฤติกรรมรักร่วมเพศ สถาบันที่แยกชายและหญิง จากกัน เป็นต้นว่าคุก กองทัพ โรงเรียนประจำ คน ไม่น้อยหาทางออก ให้กับความต้องการทาง เพศด้วยการมีสัมพันธ์รักร่วมเพศทั้ง ๆ ไม่มีราก ฐานการเป็นรักร่วมเพศอย่างถาวร พวกคนเมื่อ กลับคืนสู่สภาพปกติมักจะเลิกมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ บางคนยอมมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อขอได้เปรียบบางประการ Davis ได้ กล่าวไว้ในรายงานของเขาว่า มีการข่มขืน กระทำซ้ำเรา ในหมู่คน โทษชายแต่ผู้ข่มขืนจะ ไม่ถือว่าตนเป็นคนรักร่วมเพศ แต่เขาจะถือว่าการกระทำของเขาเป็นการแสดงความมีอำนาจ เหนือ และความเป็นชาย (พวกนี้จะร่วมเพศ ทางช่องทวารหนัก) นอกจากเหตุการณ์ทำนอง นี้แล้วโดยทั่วไปจะไม่มีการข่มขืนขึ้นในกิจ กรรมรักร่วมเพศ

พวกที่ฮอมรับ สัมพันธ์ รักร่วม เพศกับคนที่ เป็นผู้ใหญ่กว่าตนเพื่อเงินหรือสินจ้างรางวัลอื่น ๆ เราเรียกว่า รักร่วมเพศโสเภณี Sonenschein (1968) กล่าวว่า ผู้ใหญ่ที่ใช้สินจ้างรางวัลเป็น เครื่องล่อมักจะคด้อย กว่าคนรักร่วมเพศ อื่น ๆ อาจจะเห็นทางด้านรูปร่างหน้าตาหรือ



คนรักร่วมเพศในสหรัฐอเมริกา รวมตัวกันเพื่อเรียกร้องการยอมรับ

อายุ ส่วน โสเภณีที่ถูกเลือกมานั้นจะยอมมี สัมพันธ์ภาพรักร่วมเพศราบเท่าที่ยังได้ค่าจ้าง อยู่ มีไม่น้อยที่ผู้รับจ้างเป็นนักศึกษาและเด็กมี ความสัมพันธ์กัน เมื่อจบการ ศึกษา หรือพึ่งตัว เองได้ พวกนี้จะไม่ถือว่าตนเป็นคนรักร่วม เพศอย่างแท้จริง จากการศึกษาของ Craft (1966) พบว่าพวกนี้มักมาจากครอบครัวที่ยัง แข็งมีลักษณะของการเป็นศัตรูต่อกันและขาด ศีลธรรม Essettyn (1968) ยังเสริมต่อไป อีกว่า พวกนี้ส่วนมากประพฤตินั้นเพราะ ชีวิตขาดจุดมุ่ง หมายและ ขาดการแนะนำอย่าง จริงจัง ให้รู้จักเผชิญกับงาน อาชีพและการ ดำรงชีวิตอย่างเป็นผู้ใหญ่

เมื่อพิจารณาแง่ต่าง ๆ ของคนรักร่วมเพศ แล้ว ทำให้เราได้ความคิดที่ทำให้เราต้องระลึก ไว้เสมอว่า เรากำลังเกี่ยวข้องกับคนกลุ่มหนึ่ง

ซึ่งมีหลายแบบ และแต่ละแบบก็มีส่วนที่ เหมือนกันน้อยเหลือเกิน

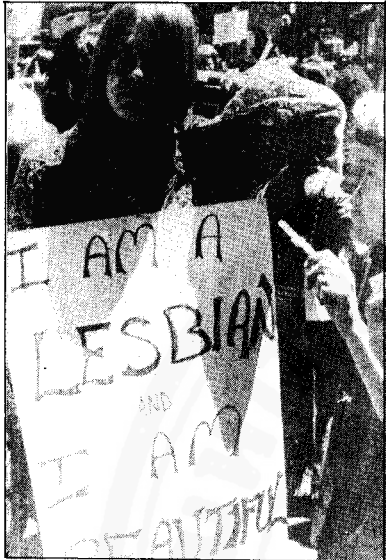
### สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ

อะไรทำให้คนเป็นคนรักร่วมเพศเป็นเรื่อง ที่ถกเถียงกันยังไม่ยุติ มีประเด็นที่พอจะกล่าว ถึงได้ ๒ เรื่องคือ ภาวะทางร่างกายและอิทธิพล ทางด้านสังคมและจิตวิทยา อนึ่งการเป็นรักร่วมเพศที่จะกล่าวถึงนี้มีความหมายมากกว่า การมีประสบการณ์รักร่วมเพศ หากแต่หมายถึง ความถึงการเลือกดำรงชีวิตอย่างเป็นคนรักร่วมเพศ

ภาวะทางร่างกาย มีคนรักร่วมเพศบางคน ประกาศตัวว่าเขาเป็นคนรักร่วมเพศมาตั้งแต่

๑๘. Ibid., p. 483.





คนรักร่วมเพศหญิง  
ประกาศการยอมรับตนเอง

เกิด สภาพการเป็นคนรักร่วมเพศของเขาเป็นไปตามธรรมชาติ ถ้าคำถามของเขาเป็นจริงหมายความว่า การเป็นคนรักร่วมเพศของเขาเป็นเรื่องของกรรมพันธุ์ เมื่อประมาณ ๓๐ กว่าปีมาแล้วผู้เชี่ยวชาญส่วนมากเชื่อว่าการเป็นคนรักร่วมเพศมีรากฐานอันถาวรจากกรรมพันธุ์ ได้รับการถ่ายทอดมา ผู้สนับสนุนอย่างแข็งขันคือ Kallman<sup>๑๘</sup> รายงานของเขาตีพิมพ์ในปี ๑๕๕๓ Kallman ศึกษาฝาแฝด ๕๕ คู่ เป็นแฝดเหมือนเพศ ๔๔ คู่ (หมายถึงว่ามีกรรมพันธุ์เหมือนกันโดยแท้) และเป็นแฝดธรรมดา ๑๑ คู่ (แฝดธรรมดาที่มีกรรมพันธุ์เหมือนกันบ้างต่างกันบ้าง พอ ๆ กับพี่น้องท้องเดียวกันเท่านั้น) ฝาแฝด ๕๕ คู่นี้ อย่างน้อยก็คนหนึ่งในคู่แฝดที่ทราบได้แน่ชัดว่าเป็นคนรักร่วมเพศ ในแฝดเหมือน ๔๔ คู่ที่ศึกษานพบว่าทุกคู่แฝดเป็นคนรักร่วมเพศทั้งคู่ สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจคือแฝดทุกคู่ปฏิเสธว่ามีได้มพฤศจิกายนรักร่วมเพศกับคู่แฝดของตนเลย หลายคนกล่าวว่าต่างคนต่างพัฒนาแบบฉบับรักร่วมเพศของตนเอง ในทางกลับกันคู่แฝดธรรมดา ๑๑ คู่ที่ศึกษา มีเพียง ๔๐% เท่านั้นที่เป็นคนรักร่วมเพศทั้งคู่ การศึกษาพิจารณาทำนองนี้ตามมาอีกและได้ผลคล้ายเดิมแต่ไม่มากเท่านั้น นั่นคือมีเพียง ๕๐% ของแฝดเหมือนที่เป็นคนรักร่วมเพศทั้งคู่

และแฝดธรรมดาที่เป็นคนรักร่วมเพศทั้งคู่มีน้อยกว่า ๔๐%

จากผลของการวิจัยที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ นี้จะมีหลักฐานที่บ่งชี้ว่ารักร่วมเพศเกิดขึ้นจากการที่ถาวรทางกรรมพันธุ์ ถ้าจะกล่าวว่าการเป็นคนรักร่วมเพศเกิดจากกรรมพันธุ์ (ซึ่งเป็นตัวการถาวร) ผู้กล่าวก็จะต้องหาเหตุผลให้ได้ว่าทำไมคนบางคนจึงสามารถเปลี่ยนแบบฉบับจากร่วมเพศมาเป็นแบบอื่นในชีวิตของเขาได้

การขาดดุลยทางคานฮอร์โมน การวิจัยก่อน ๆ มักจะกล่าวว่าการเป็นคนรักร่วมเพศเป็นผลอันเนื่องมาจากสัดส่วนที่ผิดปกติระหว่าง androgen (ซึ่งเป็นฮอร์โมนเพศชาย) และ estrogen (ซึ่งเป็นฮอร์โมนเพศหญิง) การศึกษาพิจารณาต่อ ๆ มา ไม่สามารถจะยืนยันข้อกล่าวเดิมได้ บางรายที่เกิดมีการขาดดุลยของฮอร์โมนบุคคลนั้นก็มี ได้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและ คนที่ไม่ใช่รักร่วมเพศ บางคนอาจมีสภาพฮอร์โมนที่ผิดปกติเหมือนกันก็มี คนอาจจะเปลี่ยนจากร่วมเพศมาเป็นคนรักร่วมเพศหรือจากรักต่างเพศมาเป็นคนรักร่วมเพศโดยไม่เกี่ยวข้องกับสภาพดุลยของฮอร์โมน การปฏิบัติรักษาของแพทย์ด้วยฮอร์โมนเพศเพื่อจะเปลี่ยนดุลยของฮอร์โมนก็ ไม่เปลี่ยน พฤติกรรมทางเพศของเขาได้<sup>๒๐</sup>

**อิทธิพลทางด้านจิตวิทยาและสังคม**

ในยุคหนึ่งนักจิตวิทยาและคนทั่ว ๆ ไปเชื่อตามทฤษฎีของ Freud ที่กล่าวว่า การเป็นคนรักร่วมเพศเกิดจากการชะงักงันของพัฒนาการ (psychosexual development) ใน phallic stage<sup>๒๑</sup> เด็กในระยะ phallic ส่วนมากจะอายุประมาณ ๔ ขวบ เด็กชายจะรักแม่ เด็กหญิงรักพ่อ ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงอีกถ้าพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกันกับตน และแล้วในที่สุดเด็กจะผ่านพัฒนาการขั้นนี้ไปได้ด้วยการปรับตัวประพฤติตนเลียนแบบ (identify) พ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกันกับตน แต่พวกรักร่วมเพศจะมีความรักแบบ ไรมเนติก ผังตั้งอยู่กับพ่อหรือแม่ ที่ต่างเพศกับตน ทั้งยังประพฤติตนเลียนแบบอีกด้วย จึงทำให้บทบาทตามเพศของเด็กสืบสนองพรอยด์กล่าวว่าช่วงระยะเวลาความสนใจของเด็กจะอยู่ที่อวัยวะเพศ เด็กเกิดความสุขที่ได้

และต้องอุปลักษณ์<sup>๒๒</sup> พรอยด์อธิบายว่าตอนนั้นเด็กชายและเด็กหญิงจะมีประสบการณ์ต่างกัน ขณะเด็กชายและต้องอุปลักษณ์ อวัยวะเพศของคนเด็กจะนึกถึงแม่ และวาดภาพว่าตนเป็นพ่อ พรอยด์เรียกช่วงนี้ว่า Oedipal period ตามละครกรีกโบราณที่โอดิปัสฆ่าพ่อและแต่งงานกับแม่ของตน เด็กคิดว่าพ่อจะโกรธถ้าพ่อรู้ถึงความใฝ่ฝันในใจของตน เด็กคิดว่าพ่อจะตัดอวัยวะเพศของตนเพื่อเป็นการลงโทษ ความยุ่งยากที่พรอยด์ให้ชื่อว่า Oedipal conflict วิธีแก้ข้อขัดแย้งของเด็กก็คือเลิกความปรารถนาเดิมที่เคยมีต่อแม่เสียและพยายามทำตัวเลียนแบบพ่อ พรอยด์ถือการแก้ข้อขัดแย้งนี้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของกรรม superego การประพฤติตนเลียนแบบ พ่อกับมารดาไปถึงการยอมรับคำนิยมและการมีคำนิยมตามแบบพ่อ ถ้าความขัดแย้งดังกล่าวของเด็กแก้ไม่หาย พรอยด์เชื่อว่าเด็กจะเติบโตเป็นคนเจ้าชู้ ไม่เลือกหน้า ไม่มีหัวใจแต่ราคา หรือมีฉันทน์กับคนรักร่วมเพศ

พรอยด์เชื่อว่าเด็กหญิงจะมี ความรู้สึกเสแสร้งกับแม่เช่นเดียวกับเด็กผู้ชาย รวมทั้งมีความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของแม่ด้วย แต่ขณะเดียวกัน เด็กพบว่าองคชาติ (แท้จริงคือปุ่มกระสัน) ของตน "ด้อย" กว่าของชาย และปรารถนาที่จะได้มีองคชาติที่ต่ำกว่าของตน (penis envy) และโทษแม่ว่า ไม่ทำให้ตนมี

<sup>๑๘</sup> Ibid., p. 487.

<sup>๒๐</sup> Ibid., p. 488.

<sup>๒๑</sup> นักจิตวิเคราะห์กล่าวถึงพัฒนาการของบุคคลในด้านบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพของบุคคลจะเป็นเช่นไร (ซึ่งกินความถึงการเป็นรักร่วมเพศหรือไม่เป็นด้วย) นั้นขึ้นอยู่กับ การเติบโตตามลำดับขั้นต่าง ๆ นับตั้งแต่เด็กเรื่อยมา phallic stage เป็นลำดับขั้นที่ ๓ ของการเติบโต โปรดดูรายการละเอียดได้ในประนอม สโรชมาน จิตวิทยาทั่วไปฉบับ ๒ พิมพ์ครั้งที่ ๓ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๒๔ หน้า ๑๐๑

<sup>๒๒</sup> David Krech, Richard Crutchfield, and Norman Livson, **Elements of Psychology**, 3rd ed., (New York: Alfred A. Knopf, 1974), p. 712.



ร่างกายที่ "ดี" แบบเด็กผู้ชาย เด็กเชื่อว่าต้องเป็นความคิดของแม่ เพราะแม่ก็มีแบบเดียวกับตน ความรู้สึกต่างกับเด็กชายที่กลัวลึกลับ อวัยวะเพศ ด้วยความแตกต่างนี้พรอยด์จึงลงความเห็นว่าเด็กหญิงไม่พัฒนา superego อย่างแข็งแรงแบบเด็กชาย (การวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรมและการเสียสละในเวลาต่อมา ทำให้เห็นว่าเด็กหญิงมีได้กับพรอยด์ในเรื่อง superego ดังพรอยด์กล่าว) ข้อขัดแย้งในระยะนี้เกิดขึ้นได้เมื่อเด็กหญิงเลิกรักแม่และหันมารักพ่อ (ไม่ใช่แบบเสนาห่า) รวมทั้งประพฤติตนเลียนแบบแม่ ยอมรับความคิดของการมีลูกแทนการมีองคชาต ถ้าข้อขัดแย้งแก้ไม่ได้ เด็กหญิงนั้นก็จะกลายเป็นคนเจ้าชู้สำส่อน หรือเป็นคนรักร่วมเพศ<sup>๒๓</sup>

แนวความคิดต่างๆ ของพรอยด์ได้เผยแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป แต่นักจิตวิทยาปัจจุบัน ไม่น้อยพากันคัดค้านทฤษฎีบางอันของพรอยด์ ทั้งนี้เพราะทฤษฎีของพรอยด์เกิดมาจากการเฝ้าสังเกตหรือสัมภาษณ์คนไข้ที่เข้ารับการรักษาบำบัดทำให้ข้อมูลจากการควบคุมและการวัดอย่างแม่นยำซึ่งต่างจากทฤษฎีที่ได้มาจากการทำการทดลอง นอกจากนี้แล้วนักจิตวิทยาและนักสติลลิ่งความเห็นว่าการทฤษฎีที่จะสรุปเป็นเรื่องราวๆ ไปได้จะต้องมาจากคนปกติพอๆ กับคนโรคประสาทมิใช่ได้มาจากคนกลุ่มใดกลุ่มเดียว อนึ่งบางคนก็โต้แย้งว่าพรอยด์เน้นเรื่องเพศมากเกินไป มาตรฐานความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เปลี่ยนไปในทางผ่อนปรนมากขึ้น ต่างกับพรอยด์ซึ่งอยู่ในสมัยวิฤตต่อเรียมาตรฐานความประพฤติเรื่องเพศในยุคนี้เคร่งครัดมาก ฉะนั้นคนไข้ของพรอยด์เกือบทุกคนอาจต้องเผชิญกับความเคร่งครัดในเรื่องเพศ<sup>๒๔</sup>

นักจิตวิทยาส่วนมากกล่าวว่ารากฐานการเป็นรักร่วมเพศเกิดจากสัมพันธ์ภาพที่ไม่ดีระหว่างพ่อแม่กับลูกในวัยเด็กมากๆ คนรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงดูประหนึ่งว่ามาจากบ้านที่พ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งมีอำนาจเหนือและอีกคนหนึ่งเป็นฝ่ายยอม หรือฉะฉานกึ่งมาจากครอบครัวที่ขาดพ่อและแม่ที่พยายามจะเป็นทั้งพ่อและแม่ของลูกทั้งคู่<sup>๒๕</sup> นอกจากนี้แล้วยังมีรายงานที่แสดงให้เห็นว่าคนรักร่วมเพศทั้งชาย

และหญิงมีการสูญเสียพ่อหรือแม่ก่อนอายุ ๑๐ ขวบสูงกว่าคนอื่นๆ ไปมาก ถึงแม้คนรักร่วมเพศส่วนมากจะได้อยู่ในบ้านที่มีพร้อมทั้งพ่อและแม่ ก็มิเหตการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกเกินไปทางลบมากกว่าคนอื่นๆ ไป มีคนรักร่วมเพศเพียงร้อยละ ๑๓ เท่านั้นที่ประพฤติตนเลียนแบบพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตน ต่างกับคนรักร่วมเพศที่ส่วนใหญ่จะประพฤติตนเลียนแบบพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตน<sup>๒๖</sup>

เอลวีง ไบเบอร์<sup>๒๗</sup> จิตแพทย์ได้กล่าวถึงแบบฉบับของครอบครัวที่ทำให้เด็กเป็นคนรักร่วมเพศไว้ว่า เป็นครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะ



ซิกมันด์ ฟรอยด์

ทะเลาะลูกชายตั้งแต่เด็กเรื่อยมาจนโต เรียกร้องความสนใจตลอดเวลา มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับลูกมากเกินไป อาจจะแต่งตัวและเปลือยเสื้อผ้าต่อหน้าลูก ขูบและกอดลูกชายอย่างคลุ้มคลั่ง แต่ขณะเดียวกันจะข่มขู่และวางอำนาจเหนือพ่อซึ่งส่งผลให้พ่อมืดมนสนิทที่ไม่ดีต่อลูกชายและทำตนเฉยเมย และมักจะไม่มีความเป็นปรีบกัษต่อกัน ลูกจะเห็นว่าพ่อดีเป็นแบบฉบับที่ดีให้ตนเองอย่างไรในการทำตัวเลียนแบบ ไบเบอร์ตั้งสมมติฐานว่า เด็กชายใดต้องประสบกับเรื่องราวทำนองนี้ตั้งแต่ยังเยาว์มีทางที่จะเป็นคนรักร่วมเพศในวัยต่อมา

ข้อมูลของไบเบอร์รวบรวมมาจากคนรักร่วมเพศที่เข้าไปรับการรักษา มีเสียงคัดค้านว่า การกล่าวสรุปข้อมูลที่ได้จะต้องมาจากประชากรที่กว้างขวางกว่านั้น ต่อมาเมื่อปี ๑๙๖๕ อีแวนส์ ศึกษาคนรักร่วมเพศกลุ่มหนึ่งที่มีเข้ารับการรักษาบำบัดเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่เป็นคนรักร่วมเพศ อีแวนส์ใช้แบบสอบถามของไบเบอร์ ผลปรากฏว่ารักร่วมเพศชายส่วนมากรายงานว่าตนกลัวการบาดเจ็บทางร่างกายและหลีกเลี่ยงการขัดแย้งที่ต้องใช้แรงกาย เป็นคนหงอยเหงาซึ่งไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับกีฬาเป็นการแข่งขัน แม่ของพวกนี้ไม่สนับสนุนความเป็นชายและมีกิจกรรมหัวก้นกับลูกชายในการต่อต้านพ่อ พวกรักร่วมเพศไม่ใกล้ชิดกับพ่อ กลัวพ่อ คิดว่าพ่อยอมรับตน ทำให้ตนไม่ยอมรับพ่อ ขณะเดียวกับที่ข้อมูลของอีแวนส์สนับสนุนผลงานบางส่วนของไบเบอร์ แต่อีแวนส์ก็คัดค้านการตีความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล แทนที่จะสรุปว่าสัมพันธ์ภาพในครอบครัวที่ไม่ดีเป็นภาวะที่ทำให้พัฒนาการเป็นรักร่วมเพศในชาย อีแวนส์กล่าวว่า อาจจะเพราะการสื่อให้เห็นแนวว่าต่อไปเด็กจะเป็นคนรักร่วมเพศทำให้พ่อมืดมนสนิทไม่ติดต่อลูก อีแวนส์ยังรายงานต่อไปอีกว่า คนรักร่วมเพศบางคนเติบโตในครอบครัวที่ขาดพ่อ<sup>๒๘</sup>

<sup>๒๓</sup> Robert A. Baron, Donn Byrne, and Barry H. Kantowitz, **Psychology: Understanding Behavior**, (Philadelphia: W.B. Saunders, 1977), p. 302.

<sup>๒๔</sup> Houston et. al., **op. cit.**, p. 472.

<sup>๒๕</sup> Robert E. Silverman, **Psychology**, 3rd ed., (New Jersey: Prentice-Hall, 1978), p. 294.

<sup>๒๖</sup> Howard H. Kendler, **Basic Psychology**, 3rd ed., (California: W.A. Benjamin, 1974), p. 593.

<sup>๒๗</sup> Irving Bieber et. al., **Homosexuality: A Psychoanalytic Study**, (New York: Basic Books, 1962) in Charles G. Morris, **Psychology: An Introduction**, 2nd ed., (New Jersey: Prentice-Hall, 1976), p. 509.

ส่วนร่วมเพศหญิง ในด้านสัมพันธ์-ภาพกับครอบครัวโดยทั่วไปก็จะมาจากครอบครัวที่ยังเป็นอยู่มาก เป็นต้นว่ามีการสมรสกับบิดาหรือลูกพี่ลูกน้อง หรือมีฉันทนกัน อุดรเงยเจ็ดคนทีจากครอบครัว ระเบียบ-ร้อน ไม่มีหลักแหล่ง ๒๕

จากผลงานของนักจิตวิทยาทุกท่านแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสัมพันธ์ทางจิต ความรักจากครอบครัวที่มีนัย แต่ขณะเดียวกันเราก็คงได้พบครอบครัวเพศที่ประวัติของความสัมพันธ์ที่ต่อพ่อแม่ ๓๐

ปัญหาการประพฤตินตามบทบาททางเพศนั้นนอกจากจะเกิดจากความสัมพันธ์ที่ไม่ดีของพ่อแม่กับลูกแล้ว อาจเกิดจากทัศนคติในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก พ่อแม่บางคนที่ยากได้ลูกสาวเมื่อมีลูกชายก็จะอบรมเลี้ยงดูและปฏิบัติต่อลูกชายอย่างเช่นเด็กผู้หญิง เป็นต้นว่า หนึ่งกระโปรง ไข่มวย และปลูกฝังความสนใจและทัศนคติแบบหญิง ในทำนองเดียวกันเด็กหญิงบางคนอาจจะถูกเลี้ยงดูแบบเด็กชาย

เด็กชายคนหนึ่งถูกเลี้ยงมาด้วยกัน กับพี่สาว ๘ คนในครอบครัวที่ยากจน พ่อทั้งขานไปตั้งแต่เด็กคนอายุได้ ๘ เดือน ด้วยความจำเป็นที่จะต้องประหยัดค่าใช้จ่าย แม่จึงให้เด็กคนนั้นสวมเสื้อผ้าที่พี่สาวเลิกใช้แล้ว รวมทั้งปฏิบัติตนกับเขาแบบเดียวกับที่กำกับ ๆ ซึ่ง เป็นหญิงนับตั้งแต่เขาเป็นทารกเรื่อยมาจนโต เมื่อลงวัยที่โตก็จะเข้าเรียนแม่จึงจัดผมและแต่งตัวใหม่ให้เป็นเด็กชาย แต่เด็กคนนั้นไม่สามารถรับการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์ทางเพศของตนได้ ในที่สุดพบว่าเด็กคนนั้นผลักดันสำเร็จความใคร่กับเพื่อนตั้งแต่ยังเด็กมาก และพอเข้าสู่วัยรุ่นเขาก็มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและทุกครั้งที่เขาจะรับบทบาทหญิง เมื่อเติบโตเขาพยายามที่จะเข้ารับการศึกษาจากจิตแพทย์ให้พ้นจากการเป็นรักร่วมเพศ แต่ไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ไม่อาจเปลี่ยนลักษณะเพศสัมพันธ์ของเขาได้ ทั้งนี้เพราะเขาไม่สามารถเปลี่ยนเอกลักษณ์ทางเพศของเขาได้ ๓๑

ในช่วงระยะวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังมีความต้องการทางเพศรุนแรง เด็กวัยรุ่นจำนวนมากมีพฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกันตั้งแต่ระดับน้อย ๆ ก็ อวดอวัยวะเพศกัน

ไปจนถึงผลักดันสำเร็จความใคร่จนบรรลุจุดสุดยอด เมื่อผ่านพ้นวัยรุ่นไปแล้วคนส่วนมาก เล็กก็กิจกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน แต่บางคนยังดำรงความเป็นรักร่วมเพศ ไข่มวยชีวิต ๓๒

สิ่งหนึ่งที่นักจิตวิทยาให้ความสนใจมากคือช่วงเวลาเด็ก เริ่มต้น มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จากการศึกษาค้นคว้ารักร่วมเพศ ๓๕ คนของ East พบว่า ตัวการอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่มีส่วนสำคัญมากในการเป็นรักร่วมเพศคือ การถูกเล่าโลมไปในทางรักร่วมเพศ แต่ยังมีอีก นั่นคือ ก่อนรู้จักกับแบบฉบับของรักร่วมเพศ ส่วนการเป็นรักร่วมเพศของหญิงนั้น Simon และ Gagnon (1967) พบว่าพฤติกรรมดังกล่าวอาจพัฒนาซ้ำกว่าในชายคือ ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายๆ หรือแม้ในวัยผู้ใหญ่ต้น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม เกือบจะทุกรายที่ต่อมาแสดงให้เห็นถึงแบบฉบับของรักร่วมเพศโดยแท้หรือเกือบแท้มีประสบการณ์รักร่วมเพศครั้งแรก ๆ ในวัยรุ่น นอกจากนั้นแล้ว Manosevitz (1970) ยังชี้ให้เห็นอีกด้วยว่า พวกเขาจะเป็นรักร่วมเพศซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เร็ว กว่าคนทั่ว ๆ ไป

นอกจากนี้แล้วยังเป็นที่สงสัยกันว่าประสบการณ์รักร่วมเพศในเยาว์วัยมาก ๆ หนำไปสู่พัฒนาการรักร่วมเพศในวัยต่อมาอัน สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะพฤติกรรมแบบนั้น ได้รับการเสริมแรงจากความสุขที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการได้ตอบสนองความต้องการทางด้านอารมณ์ครั้งแล้วครั้งเล่าต่อเนื่องกันไป จากการศึกษาและติดตามผลอย่างใกล้ชิดกับเด็ก ๑๐ คนที่ดำรงความเป็นรักร่วมเพศไว้อย่างถาวรในโรงเรียนแก้ไขความประพฤติ (บ่งว่าเด็กเหล่านั้นมีปัญหาการปรับตนทางด้านอารมณ์) เปรียบเทียบกับเด็กทั่ว ๆ ไปที่พอจะเปรียบเทียบได้ ๑๐ คน Greco และ Wright (1944) พบว่าเด็กรักร่วมเพศได้เคยมีการสมาคมใกล้ชิดกับคนรักร่วมเพศมาตั้งแต่ยังเล็กมาก โดยพวกรักร่วมเพศเป็นผู้สนองตอบความต้องการต่าง ๆ รวมทั้งให้ความสนับสนุนด้านงานทางด้านอารมณ์และทางด้านสังคมที่เขาบกพร่อง ๓๓

พฤติกรรมรักร่วมเพศนับได้ว่าเป็นตัวเสริม

แรง (reinforcement) ในการได้ตอบสนองความต้องการอื่น ๆ เป็นต้นว่า ความอบอุ่นทางจิตใจ การรู้สึกได้ว่าปลอดภัยและมีนัย ฉะนั้น พฤติกรรมจึงมักดำรงอยู่ เหตุการณ์แบบนั้นคล้าย ๆ กับเด็กที่ถูกผู้ใหญ่จับความตักและตักกัน เมื่อผู้ใหญ่เกิดการสัมผัสที่ทำให้เด็กค้นตัวทางเพศ (ซึ่งเป็นความสุข) และขณะเดียวกันก็จับตัว เด็กโตขึ้นอาจจะเป็น masochism ๓๔ (มีความสุขทางเพศเมื่อตนเองเจ็บปวด)

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า บุคคลที่ถูกกำหนดให้อยู่ในสถานการณ์ที่แยกชาย และหญิงจากกันบางคนอาจหาทางออกให้กับความต้องการทางเพศด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน พวกนี้เมื่อต่อมามีโอกาสกับต่างประเทศส่วนมาก จะกลับมาสัมพันธ์กับต่างประเทศตามปกติ แต่บุคคลที่จำกัดยังมีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยเหตุผลใดก็ตามตั้งแต่ในวัยเด็กมาก ๆ อาจจะไม่สามารถเลิกมีพฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยต่อมาได้

ทัศนคติของพ่อแม่ที่เห็นเรื่องเพศเป็นสิ่งน่าเกลียดหรือเคร่งครัดกับเรื่องเพศมากเกินไป และคอยห้ามปรามขัดขวางการคบค้าสมาคมกับต่างเพศจนเด็กเห็นการใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งผิดและน่าอับอาย เมื่อเขาเติบโตจนถึงวัยที่เขาจะต้องสนองตอบความต้องการทางเพศของตน เขาก็จะหันเข้าหาพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในฐานะ ทางออก ในเรื่องเพศที่ปลอดภัยกว่า ๓๕

๒๕ Charles G. Morris, **Psychology : An Introduction**, 2nd ed., (New Jersey : Prentice-Hall, 1970), p. 509.

๒๖ Coleman and Broen, **op. cit.**, p. 490.

๓๐ Arthur T. Jersild, Judith S. Brook, and David W. Brook, **The Psychology of Adolescence**, 3rd ed. (New York : Macmillan, 1978), p. 121.

๓๑ Coleman and Broen, **op. cit.**, p. 489.

๓๒ Jersild, Brook and Brook, **op. cit.**, p. 121.

๓๓ Coleman and Broen, **op. cit.**, p. 488.

๓๔ Marvin L. Schroth, and Derald Wing Sue, **Introductory Psychology**, (Illinois ; Dorsey Press, 1975), p. 841.

๓๕ Morris, **op. cit.**, p. 509.



นอกจากนี้เด็กที่เข้าสู่วัยรุ่น หรือวัยรุ่น เกือบทุกคนจะได้รับการส่งสอนให้ละเว้น หรือ ห้ามมิให้ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพราะเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาอันสมควร แต่แรงผลักดันทางเพศ อันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายควบคู่ไปกับ ความอยากรู้อยากเห็นมักจะนำไปสู่การ “ลอง” กับเพื่อนเพศเดียวกัน พ่อแม่รู้เข้ามักจะโกรธ และด่าว่าเด็กว่าเป็น “คนรักร่วมเพศ” การ กระทำเช่นนั้น เป็นการ ชำน้ำให้เด็กคิดว่าตนเป็น คนเช่นนั้นจริงๆ ทำให้เด็กกลัว และอาจจะ ไม่กล้าหาทางติดต่อกับเด็กผู้หญิงอีกต่อไป การ ครอบงำแบบนั้น ไม่แต่จะทำให้เด็กเห็น ตนเป็น คนไม่ดีพอแล้ว ยังจะทำให้เด็กไม่กล้าในเรื่อง รักร่วมเพศอีกด้วย<sup>๓๖</sup>

แม้เด็กที่คิดเอาเองว่าตนเป็น และ ไม่ได้ ความมักจะไม่กล้าเสนอตัวกับเพศตรงข้ามด้วยความ กลัวที่แอบแฝงว่าตนจะถูกรังเกียจ ประ สบการณ์ ซอกซำซมเช่น อย่าง มากจากเพศตรง กันข้ามหรือความคับข้องใจในเรื่องเพศกับต่าง เพศอย่างชัดเจนอาจทำให้เด็กหาทางออกด้วย การ เลื่อมั เพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน และกลายเป็นคนรักร่วมเพศไป

ปัจจุบันนี้เรายังไม่สามารถอธิบายได้ว่า อะไรเป็นสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ การ พิจารณาเพียงเรื่องใดเรื่องเดียวนั้น ไม่พอ ทั้ง สภาพร่างกายและอิทธิพลทางด้านจิตวิทยาและ สังคมผสมผสานกันอย่างสลับซับซ้อนจนทำให้ ต้องพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ไปด้วยกัน

### การปฏิบัติรักษาการเป็นรักร่วมเพศ

การเป็นรักร่วมเพศรักษาให้หายได้หรือไม่ ก่อนที่จะตอบคำถามนี้ ได้จะต้องพิจารณาเรื่อง ราวต่าง ๆ ก่อน ถ้าสภาพการเป็นรักร่วมเพศ ซับซ้อนกับปัญหาจิตเวชอื่น ๆ เป็นต้นว่า ปัญหาอ่อน โรคประสาท ถ้าบุคคลนั้นพึงพอใจในสถานภาพและบทบาททางสังคมของตน ด้อยแล้ว ถ้าเขาปฏิเสธการมีประสบการณ์อัน จำเป็นในการเปลี่ยนแปลง กล่าวได้ว่าโอกาส ที่จะรักษาให้หายได้น้อยมาก ถึงกระนั้นก็มี จิตแพทย์บางคนประกาศว่า “รักษาได้ ถ้าเขา อยากรวย” คำว่า “รักษาได้” พึงดูง่ายดี แต่ ตามความเป็นจริงแล้วผู้รักษาจะต้องทำจิตบ ำบัด<sup>๓๗</sup> กับคนไข้ต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน บาง ทีนับเป็นปี ๆ (แพงมาก) คน ไข้ นอกจาก

“อยากหาย” แล้ว เขายังต้องสามารถเปลี่ยน สภาพทางสังคมของเขาให้เรื่องสำคัญ ๆ ที่จะ เข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวเขาเป็นไปในทางเอื้ออา รวยต่อชีวิตใหม่ เพื่อช่วยให้เขามีประสบการณ์ ทางด้านอารมณ์อย่างเหมาะสมตลอดช่วงระยะ เวลาอันยาวนาน และเขาจะต้องมีประสบการณ์ กับต่างเพศทั้งใน ด้าน สังคม และ สรีระ ไปใน ทางซึ่งชอบ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วการพยายาม เปลี่ยนเขาก็ไม่เกิดประโยชน์<sup>๓๘</sup>

การพาส่งสอน ด่าว่ากล่าว ลงโทษ ไม่ ทำให้คนเปลี่ยนพฤติกรรมได้ แม้การบำบัดที่ คำนึงถึงด้านใด เพียงด้านเดียวอาจจะไม่ได้ผล เลยหรือแม้แต่เป็น โทษก็ได้ ตามหลักการ แล้ว การพยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ คนใน เรื่องใดจะต้องคำนึงถึงธรรมชาติของ เรื่องนั้น ๆ และดำเนินการ ด้วยกระบวนการที่ เขากัน ไม่ว่าจะเป็นการว่าขำ การตีตบตาเสพ ติด การเป็นคนรักต่างเพศ เพียงแต่ “อยาก หาย” อย่างเดียวไม่พอ แต่จะต้องมีวิธีปฏิบัติ ที่เหมาะสมด้วย

หญิงบางคนเชื่อว่าตนสามารถรักษาชาย รักร่วมเพศให้หายได้ ความคิดที่ว่าทำให้ ชายรักร่วมเพศติดใจในรสชาตด้วยกายยถร ของหญิงใดแล้วจะเปลี่ยนให้เขาเป็นคนรักต่าง เพศ ได้ นั้นเป็นความเข้าใจผิดที่อันตรายมาก โดยเฉพาะเมื่อเสี่ยงด้วยการแต่งงาน การ รักษาเรื่องใด ๆ ผู้รักษาจะต้องทราบถึงสาเหตุ ของเรานั้นเสียก่อน ยิ่งสาเหตุลึกซึ้งหรือ ซับซ้อนซ่อนเท่าไรการรักษาที่ยากขึ้นเท่า นั้น ถึงแม้สภาพทางจิต ใจหรือทัศนคติเป็น เรื่องที่เปลี่ยน ได้แต่ก็มี ได้เปลี่ยนกันได้ง่าย ๆ หรือรวดเร็วทันใจเหมือนอย่างที่เกิดขึ้น การ เปลี่ยนจำเป็นต้องใช้เวลาและค่อยเป็นค่อยไป

การทำจิตบำบัดวิธีหนึ่งที่คนกล่าวถึงกัน มากมีชื่อว่า aversion therapy การบำบัดวิธีนี้ ใช้หลักการของ classical conditioning แต่ เป็นกระบวนการวางเงื่อนไขให้หลีกเลี่ยงพฤติ กรรมที่ไม่ต้องการ นักจิตบำบัดจะให้สิ่งเร้าที่ นำรังเกียจควบคู่ไปกับพฤติกรรมที่ต้องการให้ เปลี่ยน เป็นต้นว่า ถูกไฟฟาดดูดอ่อน ๆ

คน ไข้ชายรายหนึ่งอายุ ๒๖ ปี มาพบจิต แพทย์เพื่อรับการบำบัดเนื่องมาจากเขามีความ วิตกกังวลขนาดหนักเมื่อ อยู่ใน แวด วง ของ ผู้ หญิง รวมทั้งมีความสัมพันธ์อย่างแรงในกา

รมเพศสัมพันธ์กับชาย จิตแพทย์ตัดสินใจใช้ aversion therapy กับคน ไข้ นักจิตบำบัดจะ ให้คน ไข้ดูรูปเป็นชุด ๆ รูปชุดหนึ่งเป็นภาพ สีของชายเปลือยและเกือบเปลือย เมื่อใดก็ ตามที่เขาแสดงให้เห็นว่าภาพต่าง ๆ นั้นรบกวน ให้เขาเกิดวาระจริตเขาจะถูกไฟฟาดดูด หลังจาก หนักจิตบำบัด ไข้ กระบวนการ แบบนั้นหลาย ๆ ครั้ง ปฏิกริยาตอบสนองที่แสดงสภาพอารมณ์ กัดลดลง ต่อจากนั้นผู้บำบัดก็จะค่อย ๆ สอดแทรกผู้ป่วยหญิง คน ไข้จะถูกไฟฟาดดูดเมื่อเกิด วาระจริตกับรูปชาย แต่ดูรูปหญิงแล้วเขาได้ เขาจะไม่ถูกไฟฟาดดูด สภาพเขานั้นเรียกว่าเป็น การเสริมแรง (หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ) ภาย หลังจากที่แบบนั้นไปนาน ๆ คน ไข้จะค่อย ๆ พัฒนาไปในทางรักต่างเพศ<sup>๓๙</sup>

ทั้งความแค้นเป็นเพียงหลักการกว้าง ๆ ในการ ปฏิบัติจริง ๆ แล้วมี รัชการ ละเอียดที่ ต้องทำอย่างระมัดระวังอีกมาก เป็นต้นว่า มี การฉ้อฉลโรมนเพศ และให้สภาพเปลี่ยนของ หญิงสาวสวยขณะแรงผลักดันทางเพศจนถึงขีด สุด หลักการของ aversion therapy นี้ อาจนำไป ใช้ ในเรื่องอื่น ๆ อีกมาก เป็นต้นว่า ผักให้ เลิก ติดบุหรี่ ดมเหล้า กินอาหารที่ทำให้อ่อน ง่าย ๆ ก็ตาม การพยายาม เปลี่ยน พฤติ กรรมและทัศนคติ การเป็นรักร่วมเพศเป็นสัง พิงระวัง สถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติในสหรัฐ อเมริกา ได้ประมาณไว้คร่าว ๆ ว่า เพียงหนึ่ง

๓๖ Coleman and Broen, *op. cit.*, p. 489.  
๓๗ จิตบำบัด (psychotherapy) เป็นกระบวนการที่เพื่อช่วยคนที่มีปัญหาทางจิตใจ โดย ปกติมักใช้กับคนเป็นโรคประสาท แต่บาง กรณีก็ใช้กับคนเป็นโรคจิตด้วย วิธีการ บำบัดมี ได้หลายแบบขึ้นกับทฤษฎี รวมทั้ง มีกลวิธีต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ดูรายละเอียด เพิ่มเติมได้จาก McNeil, Faller, and Estrada, *Psychology Today and Tomorrow*, (New York : Harper & Row, 1978), p. 404.  
๓๘ Richard Dewey, and W.J. Humber, *An Introduction to Social Psychology*, (New York : Macmillan, 1966), p. 352.  
๓๙ Douglas W. Matheson, *Introductory Psychology: The Modern View*, (Illinois : Dryden Press, 1975), p. 369.



จิตรกรรมฝาผนัง วัดคงคาราม ราชบุรี

ในสขของคนไข้เท่านั้นที่เปลี่ยนได้ นักบำบัดหลายคนรู้สึกรู้สึกหลายกรณีที่มีการสนับสนุนให้คนรักร่วมเพศยอมรับการเป็นรักร่วมเพศของเขาต้องด้วยการปฏิบัติมากกว่าที่จะพยายามเปลี่ยนให้เขาเป็นภรรยาต่างเพศ<sup>๔๐</sup>

**Davidson** ถึงกับกล่าวว่า การพยายามเปลี่ยนสภาพของภรรยาคนรักร่วมเพศนั้นอันตรายและเป็นความเสียหาย นักบำบัดแทนที่จะเปลี่ยนคนรักร่วมเพศให้เป็นคนรักต่างเพศควรหันเหความสนใจมาเป็นการช่วยให้คนรักร่วมเพศสามารถสัมผัสกับคนอื่น ๆ แนวความคิดของ Davidson เป็นแนวความคิดที่ใหม่และแปลกมาก แต่ก็เป็นแนวความคิดที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่ารักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งผิด<sup>๔๑</sup>

### ปัญหาของภรรยาคนรักร่วมเพศ

ภรรยาคนรักร่วมเพศเกือบทุกคนคิดอยู่เสมอว่าคนทั่วไปมองเห็นเขาเป็นคนต่ำต้อย วิตถารและเป็นที่น่ารังเกียจในสังคม ความรู้สึกที่คิดว่าตนไม่ดีและผิดแปลกไปจากคนอื่น หรือมีความรู้สึกด้านลบคิดเป็นสิ่งที่ทรบถวนจิตใจทุกคนและอาจนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจมีผลกับตนไม่มากนัก ภรรยาคนรักร่วมเพศมักพยายามปิดบังเรื่องราวทางเพศของเขาไม่ให้คนอื่นล่วงรู้ ทั้ง ๆ ที่เรื่องเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตในด้านต่าง ๆ เขาก็ยังต้องดำเนินชีวิตไม่ให้ความเป็นภรรยาคนรักร่วมเพศของเขาขัดขวางความก้าวหน้าในอาชีพและดำรงความเป็นที่นับหน้าถือตาในวงสังคมไว้ให้ได้

ถึงแม้ไม่มีบทลงโทษในแง่กฎหมายสำหรับผู้ใหญ่สองคนที่สมัครใจจะมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศกัน แต่การต้องปกปิดเรื่องราวของตนทำให้เกิดความเครียดทางด้านอารมณ์ทั้ง ๆ ที่ทุกคนมีสิทธิในเรื่องส่วนตัวของตน トラบเท่าที่พฤติกรรมของเขาไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน คนรักร่วมเพศก็ยังไม่ได้อะไรอยู่ในโลกของความกลัว กลัวว่าจะถูกจับได้ กลัวจะสูญเสียงาน กลัวจะเสื่อมเสียชื่อเสียง คนที่รู้สึกว่าการปรารถนาทางด้านเพศของตนไม่ถูกต้องจะเกิดความเครียดอันเนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างความถูกต้องกับความต้องการของตนเอง

บางคนก็พยายามเก็บกดความต้องการรักร่วมเพศของตนเห็นว่าผิดศีลธรรม และไม่เข้ากับความรู้สึกที่ตนเองในทางที่ดี การเก็บกดอาจจะช่วยไว้ได้ชั่วคราว แต่ก็ไม่สมบูรณ์ เขาอาจจะวิตกกังวลทุกซ່อนเป็นครั้งคราวโดยไม่เข้าใจต้นเหตุอันแท้จริง และเมื่อไปเผชิญกับสิ่งเร้าที่ตนเก็บกดปฏิบัติรายตอนสองไว้ เขาอาจจะเกิดความวิตกกังวลขนาดหนัก บางครั้งถึงกับเป็นโรคประสาท<sup>๔๒</sup>

ภรรยาคนรักร่วมเพศที่มีตำแหน่งหน้าที่สูงอยู่ด้วยความรู้สึกหวาดหวั่นว่าจะถูกกลั่นแกล้งหรือขู่กรรโชกทรัพย์เพื่อมิให้เปิดเผยความลับเรื่องเพศของตน นอกจากนั้นภรรยาคนรักร่วมเพศมักจะถูกทำร้ายร่างกายและชิงทรัพย์โดยเด็กหนุ่ม ๆ ที่เห็นคนรักร่วมเพศเป็นเหยื่อเพื่อเล่นสนุกใน

เกมสวาทและถือโอกาสฉกฉวยทรัพย์สินไปด้วย บางครั้งการปกปิดภรรยาคนรักร่วมเพศด้วยการฆ่า คนทั่วไปมักจะวิจารณ์ว่าคนรักร่วมเพศถูกฆ่า เพราะคนอุบถนความขยะแขยงไม่ได้ แต่จิตแพทย์เชื่อว่าเด็กหนุ่มผู้ทำร้ายมีความต้องการรักร่วมเพศแอบแฝงอยู่ในตัวและพฤติกรรมของเขาเป็นไปตามความปรารถนาทางเพศในระดับไร้สำนึก (unconscious sexual desires) เท่า ๆ กับต้องการชิงทรัพย์ เรื่องราวทำนองนี้มักจะเป็นในรูปที่คนรักร่วมเพศชวนเด็กหนุ่มแปลกหน้าเข้ามาในบ้าน มีการดื่มเหล้ากันบ้าง หลังจากนั้นก็จะประกอบกิจรักร่วมเพศ เด็กหนุ่มจะประหลาดใจมากที่พบว่าตัวเองมีความสุข และมีประสบการณ์ที่เรียกว่า homosexual panic คือเป็นความหวาดวิตกกับป่วนและบางครั้งทพบว่าตนเองมีใจโน้มทงรักร่วมเพศ ในภาวะเช่นนี้เขาจะขู่ใจม่อักฝ่ายหนึ่งด้วยอะไรก็ได้ที่เขาพอจะหยิบมวดยได้<sup>๔๓</sup>

ภรรยาคนรักร่วมเพศไม่น้อยมีความรู้สึกหงอยเหงาและอ้างว้าง ถึงแม้บางคนจะมีเพื่อนฝูงมากแต่เขารู้สึกไม่ได้เต็มทวว่าเขามีความรู้สึกร่วมกับเพื่อน ๆ ในเรื่องทีใด ๆ ก็เห็นเหมือนกัน จึงทำให้ดูประหลาดก้ำแพงกับมิตรภาพ

<sup>๔๐</sup> Schroth and Sue, *op. cit.*, p. 348.

<sup>๔๑</sup> Houston et. al., *op. cit.*, p. 378.

<sup>๔๒</sup> Coleman and Broen, *op. cit.*, p. 224.

<sup>๔๓</sup> *Ibid.*, p. 486.



ของเขาไว้ เขาอาจจะระแวงว่าเขาเป็นคนถูก  
ตราหน้าทำให้เขามองเห็นโลกขุนมัวหม่อมมน  
เขาอยากจะมีใครที่อยู่ใกล้ชิดและร่วมทุกข์ร่วม  
สุขกับเขาได้เมื่อเขาต้องการ แต่ก็ทำได้ยาก  
ปัญหาในด้านนี้ของชายคุดจะรุนแรงกว่าหญิง  
ทั้งนี้เพราะหญิงสองคน อาจจะอยู่บ้านเดียวกัน  
อยู่ห้องเดียวกันในหอพักหรือใกล้ชิดสนิทสนม  
กันโดยไม่ถูกเพ่งเล็ง คนรักร่วมเพศมักไม่กล้า  
เสี่ยงกับการถูกสังคมรังเกียจ ในการเปิดเผย  
ความรักร่วมเพศของตน ขณะเดียวกันก็  
ต้องเผชิญกับปัญหาถูกคาดหวังให้แต่งงานกับ  
ใครสักคนหนึ่ง ครั้นแล้วครั้งเล่า

ถึงแม้จะมีสถานเริงรมย์สำหรับคนรักร่วม  
เพศโดยเฉพาะเพื่อที่เขาจะได้พบปะคนรักร่วม  
เพศคนอื่นๆ ได้อย่างเปิดเผย ได้รู้จัก พูดจา เต็ม  
ใจ ฟ้อนคลายโดยไม่ต้องอับอายที่จะได้โอบ  
กอดและอยู่ใกล้ชิดกัน ได้รับความรู้สึก  
อันขมขื่นและความเกลียดชังที่สะสมไว้ในใจ  
เหมือนอย่างกับว่าจะลึกลงไปในใต้ทะเล  
หนึ่ง สถานเริงรมย์แบบนั้นก็ยังไม่สามารถ  
ดำเนินงานเพื่อรายได้ และมีราคาแพงรวมทั้งมี  
เฉพาะในเมืองใหญ่ๆ สถานเริงรมย์ดังกล่าว  
มิได้มีแต่เฉพาะคนรักร่วมเพศเท่านั้น แต่จะ  
สนับสนุนอลหม่านไปด้วยแมงดา คนขายยาเสฟ-  
ติด และคนที่ใช้คนรักร่วมเพศ ซึ่งในที่สุดก็  
อาจมีการทำร้ายร่างกายกันได้ และก่อให้เกิด  
ความเครียดต่อคนอื่นๆ<sup>๔๔</sup>

ความรังเกียจการเป็นรักร่วมเพศไม่ได้ก่อ  
ให้เกิดปัญหาเฉพาะคนเป็นรักร่วมเพศเท่านั้น  
ชายไม่น้อยมีความรู้สึกว่าตนต้องการบางสิ่ง  
จากเพื่อนชาย เป็นต้นว่าความใกล้ชิด ความ  
เข้าใจ การช่วยเหลือเกื้อกูล การไว้วางใจซึ่ง  
กันและกัน และอื่นๆ มิชามิแนนเขาอาจจะ  
ถอยหนีและเกิดคิดว่าตนจะมีความต้องการใน  
รักร่วมเพศแอบแฝงอยู่ บางคนถึงกับไปปรึกษ  
ษาจิตแพทย์ โดยเฉพาะคนที่เกิดมีการสัมผัส  
ทางร่างกายและเกิดความพึงพอใจ ทั้งนี้เพราะ  
คนทั่วไปคิดว่าการสัมผัสนั้นเกี่ยวข้องกับใกล้ชิด  
กับเรื่องเพศ เลยทำให้เขาคิดว่าสิ่งที่เขาต้อง  
การจากเพื่อนชายนั้นคือความรัก ซึ่งเป็นเรื่อง  
ที่สังคมไม่ยอมรับ ดังนั้นเขาจึงต้องถอยหนี  
ไปจากเพื่อนชายนี้ ซึ่งเขาลึกคิดไปก็คือ การ

สัมผัสไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องความรักเสมอ  
ไป ความรักต้องการสิ่งอื่นมากกว่าความ  
รัก ความใกล้ชิดหรือแม้แต่การสวมกอด เรา  
อาจจะสวมกอดผู้ชาย ผู้หญิงหรือเด็กด้วยความ  
รัก เอ็นดู ปลอดภัย เห็นอกเห็นใจ โดยไม่  
มีกามารมณ์ก็ได้ การสัมผัสเป็นการแสดงถึง  
อะไรก็ได้หลายอย่างโดยไม่จำเป็นต้องเป็น  
กามารมณ์เสมอไป<sup>๔๕</sup>

การที่คนรักร่วมเพศจะต้องเผชิญกับ  
ปัญหาต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ทำให้คนรักร่วม  
เพศปรับตัวได้ยาก ถึงแม้จะไม่พบความสัม-  
พันธ์ระหว่างการเป็นรักร่วมเพศกับพยาธิวิทยา  
ทางจิต แต่ปัญหาต่างๆ อาจทำให้คนรักร่วม  
เพศบางคนต้องหาทางออกด้วยการใช้ยาระงับ  
ประสาท คมสุรามากเกินไป พยายามฆ่าตัว  
ตาย บางคนก็เกิดอาการของโรคประสาทหรือ  
โรคจิต ขณะเดียวกันเราก็คพบคนรักร่วมเพศ  
ทั้งชายและหญิงไม่น้อยสามารถดำรงชีวิตอย่าง  
ใช้การได้ดีในสังคม<sup>๔๖</sup>

### ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

พฤติกรรมทางเพศของบุคคลนอกจากจะ  
ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ซึ่งเป็น  
เรื่องเฉพาะตนแล้ว ยังอยู่ภายใต้อิทธิพลของ  
วัฒนธรรมในสังคมของเขาก็คด้วย ทุกสังคม  
มีข้อห้ามและข้อกำหนดเกี่ยวกับพฤติกรรมทาง  
เพศมาตรฐาน วัฒนธรรมของต่างกลุ่มต่าง  
ต่างกัน สิ่งทีคนกลุ่มหนึ่งหรือแม้แต่จิตวิทยา  
และจิตแพทย์เห็นว่าปกติและใช้การได้ คน  
ในสังคมกลุ่มอื่นอาจเห็นว่าผิดปกติ ใช้ไม่  
ได้ แม้จนกระทั่งผิดกฎหมาย เป็นต้นว่า ใน  
สหรัฐอเมริกา กฎหมายห้ามญาติสนิทสมรส  
กัน สังคมไทยในอดีตคนชั้นสูงนิยมให้ลูกเรียง  
พี่เรียงน้องชั้นหนึ่งสมรสกัน การคบชู้สาว  
ของชายหญิงที่แต่งงานแล้วบางสังคมเห็นเป็น  
เรื่องน่าประหลาด แต่บางสังคมยอมรับ (อาจจะ  
ยกย่องชายที่มีภรรยาหลายคน แต่เห็นเป็นข้อ  
เสียอย่างร้ายกาจถ้าหญิงมีชู้)

นอกจากนี้แล้วมาตรฐานของวัฒนธรรมยัง  
เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา วัฒนธรรม

ตะวันตกมีข้อผ่อนปรนในเรื่องเพศเพิ่มขึ้นกว่า  
เดิมมากจนคนไม่น้อยเรียกว่า **ยุคปฏิวัติทางเพศ**  
กิจกรรมหลายอย่างที่ครั้งหนึ่งจัดแพทย์และนัก  
จิตวิเคราะห์ถือว่าปรีติและเป็นอันตรายบัดนี้  
กลายเป็นที่ยอมรับจนถึงขนาดเป็นกลวิธีหนึ่งที  
นักจิตบำบัดแนะนำให้คนไข้บางคนปฏิบัติ<sup>๔๗</sup> ใน  
อดีตสังคมไทยเรียกได้ว่ามีข้อกำหนดในเรื่อง  
เพศไว้มากมายและค่อนข้างจะเคร่งครัด วัฒน-  
ธรรมตะวันตกที่แผ่เข้ามาเข้ามาในสังคมไทย  
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง  
อย่างขนานใหญ่ทั้งในเรื่องการศึกษาหาความรู้  
การเลือกคู่อบรมบุตรธิดา การประกอบอาชีพ  
การดำรงชีวิต ตลอดไปจนถึงเรื่องเพศและ  
การแต่งงาน จนเราปฏิเสธไม่ได้ว่าการ ปฏิวัติ  
เรื่องเพศของวัฒนธรรมตะวันตกมีผลต่อคน  
ไทยอย่างมาก

ความรู้และความสะดวกเกี่ยวกับการคุม  
กำเนิดช่วยให้การเสี่ยงในการตั้งครรภ์ลดน้อย  
ลง ทัศนคติที่ว่ามนุษย์จะต้องร่วมเพศเพื่อการ  
ต้องการมีบุตรเท่านั้นได้เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง  
สังคมยอมรับทัศนคติของการร่วมเพศเพื่อความ  
รื่นรมย์ และเรื่องหลายเรื่องของคนโดยทั่วไป  
เคยเห็นว่า "แปลก" ก็มีมากขึ้น การร่วม  
ประเวณีกันก่อนแต่งงานทั้งกับคนที่ตนจะแต่ง  
งานด้วยหรือกับคนอื่น ประพฤติกันมากขึ้นทั้ง  
ชายและหญิงอย่างไร้ความอายปฏิเสธได้  
ที่กล่าวว่าการปฏิวัติทางเพศเกิดขึ้นนั้น  
ไม่ใช่เรื่องกล่าวกันเลือนลอย แต่เป็นความ  
จริงที่เราจะต้องยอมรับ มาตราฐานของวัฒน-  
ธรรมของเรากำลังเปลี่ยนไปและเป็นไป ในทาง  
ที่ยอมรับ การแสดงออกในเรื่องเพศมากขึ้น  
กว่าเดิม อาจจะมีบางท่านไม่พอใจและไม่เห็น  
ด้วยกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และคนที่  
สนับสนุนดูจะมีมากเสียด้วย ปัญหาอยู่ที่เรา

๔๔ Boston Women's Health Book Collec-  
tive, **Our Bodies, Ourselves: A Book  
by and for Woman**, 2 nd. ed., (New  
York: Simon and Schuster, 1979), p. 90.

๔๕ Bernie Zilbergeld, **Male Sexuality**, (New  
York: Bantam Books, 1978), p. 138.

๔๖ Kendler, **op. cit.**, p. 593.

๔๗ ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ใน Haas, **op. cit.**,  
p. 246.

จะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า เราจะดำเนินวัฒนธรรมตะวันตกที่แพร่เข้ามาในสังคมไทยอย่างรวดเร็วได้อย่างไร เราเคยกลับไปอยู่ที่เก่าไม่ได้แล้ว หรือแม้แต่จะหยุดสังคมที่กำลังเปลี่ยนอยู่ทุกขณะจิตก็ไม่ได้เสียแล้ว เราจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจสภาพอันแท้จริงและหาทางปรับให้เข้ากับชีวิตและความเป็นอยู่ของเรา การขึ้นกราน ในแบบฉบับเดิมอย่างไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงมักจะลงเอยด้วยการปรับตนไม่ได้ พ่ายแพ้โดยสิ้นเชิง เรายังไม่เคยมีตัวอย่างเรื่องราวที่สังคมไทยต้าน กระแสการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมสากลไว้ได้อย่างสมบูรณ์เลย

### การรณรงค์ของพวกกรีกร่วมเพศ

คนต่างยุคต่างสมัยและต่างวัฒนธรรมมองการเป็นกรีกร่วมเพศแตกต่างกัน การเป็นกรีกร่วมเพศไม่ใช่เรื่องเพิ่งจะเกิดขึ้นแต่ได้เคยมีมาแล้วตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ คนในยุคนั้นไม่เพียงแต่ยอมรับการเป็นกรีกร่วมเพศแต่ยังยกย่องเสียอีกว่าเป็นคนกล้าหาญและเข้มแข็ง<sup>๔๘</sup> ต่อมาเกือบทุกวัฒนธรรมเห็นการเป็นกรีกร่วมเพศเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ ศาสนาต่างๆ ประนามการเป็นกรีกร่วมเพศว่าเป็นบาปและผิดศีลธรรม ในสหรัฐอเมริกาถือเป็นอาชญากรรม พวกคนอาชญากรขังคุกหรือถูกไล่ออกจากงาน วงการแพทย์ถือการเป็นกรีกร่วมเพศเป็นความเจ็บป่วยและเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากมาตรฐานที่เกิดจากสภาพสังคม

คนไม่น้อยต่อต้านว่าการกระทำใดก็ตามที่เป็นเรื่องของผู้ใหญ่สองคนที่ยินยอมพร้อมใจกันและเป็นสิ่งที่น่าความสุขและรุ่มร่ามที่สุดที่เขาโดยมิได้ทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น การกระทำนั้นย่อมใช้การได้<sup>๔๙</sup>

คนกรีกร่วมเพศอ้างว่าเขาเป็นพวกที่ปฏิเสธที่จะยอมทำตามแบบแผนของสังคมซึ่งแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การที่สังคมจะยอมรับพฤติกรรมแบบหนึ่งและปฏิเสธพฤติกรรมอีกแบบหนึ่ง (ซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะตนของบุคคล) เป็นการไม่ยุติธรรม ถึงแม้ดูประหลาดที่ว่าพวกกรีกร่วมเพศมีปัญหา แต่แท้จริงแล้วปัญหาของเขาไม่ได้เกิดจากเรื่องเพศของเขา แต่เกิดเพราะสังคมรังเกียจ

เขา เมื่อปี ๑๙๖๕ พวกกรีกร่วมเพศในนครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ได้รวมตัวกันอย่างเปิดเผยเพื่อต่อสู้จะให้สังคมยอมรับ และที่สำคัญกว่านั้นก็คือ ให้คนกรีกร่วมเพศ *ยอมรับตัวเอง*<sup>๕๐</sup> นอกจากนั้นแล้วจากการวิจัยพบว่า คนกรีกร่วมเพศมีได้แตกต่างจากคนทั่วไปทางจิตเวช ถึงแม้จะได้พบปัญหาของคนกรีกร่วมเพศในเรื่องความวิตกกังวลอย่างแรง บุคลิกภาพพระสวามี-สหาย โรคจิต หรืออาการผิดปกติอื่น ๆ เรื่องราวต่างๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่พบในคนกรีกต่างเพศได้เช่นกัน<sup>๕๑</sup>

กลุ่มจิตแพทย์หรือนักจิตวิเคราะห์ที่เน้นเรื่องบทบาทตามเพศถูกคัดค้านและโต้แย้งว่าบทบาทตามเพศเป็นเพียงเป้าหมายสำหรับหล่อหลอมคนไปตามวัฒนธรรมเท่านั้น กรีกร่วมเพศหญิงจะพบกับปัญหาอันเนื่องมาจากบทบาทตามเพศน้อยกว่าชาย เพราะพฤติกรรมที่คนกรีกจะจะมีต่อกันอันได้แก่ ความสุภาพอ่อนโยน ความเอาใจใส่สนิทสนมและเอาใจเป็นคุณสมบัติที่สังคมคาดหวังให้หญิง ปฏิบัติต่อเพื่อนทั่วไปได้ กรีกร่วมเพศหญิงจะสามารถจะแสดงลักษณะดังกล่าว (และมีความสุขที่จะทำ) ได้โดยไม่ต้องร่อน แต่สังคมจะไม่อนุญาตให้ชายปฏิบัติต่อกันเช่นนั้นได้ จึงมีเชื่อว่าการผ่อนคลายและปรับปรุงการคาดหวังบทบาทตามเพศของทั้งชาย และหญิง ในสังคมเสียใหม่ จะช่วยลดปัญหาของคนกรีกร่วมเพศและช่วยให้เขาดำรงชีวิตได้ดีขึ้น<sup>๕๒</sup>

เมื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพคนกรีกร่วมเพศกับคนทั่วไปแล้วพบว่า คนกรีกร่วมเพศส่วนมากมิได้มีบุคลิกภาพที่เบี่ยงเบนไปจากคนทั่วไป คนกรีกร่วมเพศอาจจะเป็นคนที่มีสติปัญญาดี ได้รับการศึกษาดีและประสบความสำเร็จอย่างงดงามในอาชีพของเขา พวกกรีกร่วมเพศมากมายมีผลงานดีเด่นทางด้านศิลปะต่างๆ เช่น กวี การดนตรี การละคร เป็นต้น วาอะเล็กซานเดอร์มหาราช, Oscar Wilde, Michaelangelo และ Peter Tchaikovsky<sup>๕๓</sup> จึงเลยทำให้บางคนอ้างว่าการเป็นกรีกร่วมเพศส่งเสริมความคิดเด่นดังกล่าว แท้จริงแล้วจะเป็นเช่นนั้นได้สัดส่วนของคนดีเด่นที่เป็นคนกรีกร่วมเพศจะต้องสูงกว่าสัดส่วนของคนดีเด่นที่เป็นคนทั่วไป ข้อมูลกล่าวมาแล้วยืนยันได้แต่เพียงว่า คนกรีกร่วมเพศสามารถจะแสดงลักษณะ

ดีเด่นในตัวเองออกมาได้ (ถ้าสังคมไม่ขัดขวางเขามาเกินไป)

ถึงแม้จิตแพทย์ได้เคยลงความเห็นว่าการเป็นกรีกร่วมเพศเป็นพัฒนาการที่ไม่ดีพอ แต่เมื่อปี ๑๙๖๓ สมาคมจิตแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา ก็ได้บอกยกเลิกการถือว่ากรีกร่วมเพศเป็นความเจ็บไข้ได้ป่วยทางจิตใจอย่างหนึ่งขณะเดียวกันที่คนกรีกร่วมเพศพยายาม รณรงค์ เพื่อสิทธิของตนและหลีกเลี่ยงการเป็นคนกลุ่มน้อยที่ต่ำต้อย เมื่อปี ๑๙๖๕ ร้อยละ ๕๖.๖ ของจิตแพทย์ต้องการให้มีการลงคะแนนเสียงใหม่ร้อยละ ๓๘.๕ ไม่ต้องการ ส่วนจิตแพทย์ร้อยละ ๓.๘ ไม่ออกความเห็น<sup>๕๔</sup>

โดยเหตุที่ส่วนหนึ่งของปัญหากรีกร่วมเพศเกิดจากบุคคลทั่วไปมองว่าเขาเป็นคนผิดแปลกและเป็นที่รังเกียจในสังคม ในสหรัฐอเมริกาจึงมีผู้สนับสนุน ให้มีกฎหมายยอมรับการเป็นกรีกร่วมเพศระหว่างผู้ใหญ่สองคนที่ยินยอมต่อกัน ยกเลิกการไล่ออกจากงานของรัฐเพราะการเป็นคนกรีกร่วมเพศ นอกเสียจากว่าสามารถพิสูจน์ได้ว่าความเป็นกรีกร่วมเพศของเขาทำให้เกิดความเสียหายต่องาน<sup>๕๕</sup>

เมื่อการต่างๆ เกิดขึ้นมากมายเรียกร้องความเสมอภาคความมีใจกว้างและความเข้าใจจากคนทั่วไป รวมทั้งในมหาวิทยาลัย ข้อความต่อไปนี้เป็นคำเรียกร้องของนักศึกษากรีกร่วมเพศ มหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย เมืองลอสแอนเจลิส<sup>๕๖</sup>

๔๘ Norman L. Munn, L. Dodge Fernald, and Peter S. Fernald, **Introduction to Psychology**, 3rd ed. (Boston : Houghton Mifflin, 1974), p. 514.  
 ๔๙ Morris, **op. cit.**, p. 508.  
 ๕๐ Kendler, **op. cit.**, p. 590.  
 ๕๑ Haas, **op. cit.**, p. 247.  
 ๕๒ Morris, **op. cit.**, p. 509.  
 ๕๓ Coleman and Broen, **op. cit.**, p. 481.  
 ๕๔ Jersild, Brook, and Brook, **op. cit.**, p. 121.  
 ๕๕ Coleman and Broen, **op. cit.**, p. 492  
 ๕๖ Houston, et. al., **op. cit.**, p. 372 คัดลอกต่อโดยได้รับการยินยอมจาก สหพันธ์นักศึกษากรีกร่วมเพศ



สหพันธ์นักศึกษากร่วมเพศ  
ทำนาศตราจารย์ที่รัก

มหาวิทยาลัยแห่งนี้ในฐานะสถาบันการศึกษาอันสูงมามีความรับผิดชอบที่จะต้องต่อสู้กับความไร้เงาเบาปัญญา และอคติอันเกิดจากความรังเกียจเคียดชังที่อย่างแข็งขันและไม่ส่งเสริมให้มีสิ่งดังกล่าวเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของท่านเองหรือการวางเฉย ท่านนับเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งในกระบวนการนี้ด้วยการแสดงความยินยอมโดยปริยายให้มหาวิทยาลัยนี้กระทำการที่เรียกได้ว่าไร้เงาเบาปัญญาและเป็นอคติอย่างแท้จริง ด้วยวิธีละเลยและบิดเบือนประวัติศาสตร์การสร้างสรรคดีและสิทธิมนุษยชนกร่วมเพศชายและหญิง

ขณะที่สังคมมีแนวโน้มในการยอมรับคนกร่วมเพศเพิ่มขึ้น นักศึกษกร่วมเพศของมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย ณ เมืองลอสแอนเจลิสได้ตั้งสหพันธ์นักศึกษากร่วมเพศขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างบรรยากาศที่ทางสังคมต่อสมาชิก รวมทั้งมีบริการให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะจัดการกับปัญหาเรื่องเพศของตนได้ดี อย่างไรก็ตามยังมีเรื่องต่างๆ ที่จะต้องทำอีกมาก อันได้แก่การให้การศึกษแก่คนทั่วๆ ไปเกี่ยวกับปัญหาของการเป็นกร่วมเพศในโลกที่คนส่วนใหญ่เป็นคนที่รักต่างเพศ เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในเรื่องนี้ สหพันธ์ขอเสนอให้บุคคลที่ประสงค์จะพูดได้มีโอกาสพูดและอภิปรายถกเถียงปัญหาในเรื่องต่างๆ เป็นต้นว่า สิทธิมนุษยชนของคนกร่วมเพศ ประวัติคนกร่วมเพศ หรือการเป็นกร่วมเพศ และเรื่องอันใดที่จำเป็น เราหวังว่าท่านคงจะได้พบทวนการสอนของท่านและพิจารณาดูว่า นักศึกษกร่วมเพศจะมีประโยชน์ในการเข้ามามีส่วนในวิชาของท่านประการใดบ้าง

การเคลื่อนไหวในสังคมไทย

ถึงแม้กฎหมายไทยจะมีได้ระบุโทษของการเป็นกร่วมเพศ แต่สังคมไทยก็มีการกีดกันและเคียดชังที่คนกร่วมเพศอยู่โดยปริยาย การถูกนิยามว่า "เล่นเพื่อน" หรือ "เป็นเกย์" เป็นที่เสื่อมเสียและน่าเขยหัวน เขาชวนใน

สังคมปัจจุบันอยู่ในสภาพที่ถูกเร้าให้เกิดความตื่นตัวและต้องการทางเพศ นับตั้งแต่การตื่นและนวนิยายที่เน้นเรื่องเพศ บทเล่าโลมที่พิมพ์อยู่ในโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ ภาพเปลือยหรือเกือบเปลือยและวัสดุบางอย่างที่เป็นสัญลักษณ์เรื่องเพศ แต่ขณะเดียวกันสังคมมิได้มีทางออกในเรื่องเพศ (sexual outlets) ให้กับคนหนุ่มคนสาวพอเพียง การขาดความรู้อันถูกต้องและเหมาะสมในเรื่องเพศ การดำรงชีวิตที่เปลี่ยนไปจนมีผลกระทบต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัว สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อคนกร่วมเพศหรือไม่เป็นเรื่องน่าสนใจที่เราได้ขิกันหนาหนาว่า คนกร่วมเพศมีมากขึ้นทั้งชายและหญิง การเพิ่มขึ้นที่ปฏิเสธไม่ได้ เป็นการเพิ่มขึ้นจริงๆ หรือเป็นเพียงการสะท้อนให้เห็นถึงการเปิดเผยตนเองของคนกร่วมเพศมากขึ้นเกือบจะไม่มีบทความใดที่กล่าวถึง การเป็นกร่วมเพศอย่างเบื่อนิวชากร แต่จะมีการอภิปรายหรือขอเขียนที่กล่าวถึงปัญหา ความคับแค้นใจ และ ทางออก ของ คนกร่วมเพศปรากฏตามชุมชน นิตยสารรายคาบ หนังสือพิมพ์รายวัน เกิดขึ้นประปราย นวนิยายของนักเขียนมีชื่อหลายท่านผูกเค้าโครงเรื่องทมิคนกร่วมเพศร่วมอยู่ด้วยทั้งในฐานะ ตัวเอก ตัวรอง ตัวประกอบ การกล่าวถึงคนกร่วมเพศมีทั้งด้วยความเห็นอกเห็นใจและในแง่ตึงกระทั้งในเชิงเยาะเย้ย

ถึงแม้จะมีสถานเริงรมย์เพื่อการผ่อนคลายสำหรับคนกร่วมเพศ สถานที่เหล่านี้มักจจากัด

และราคาแพงเกินไปสำหรับคนส่วนใหญ่ คนกร่วมเพศหญิงอาจจะมีหอกักเป็นทางออกแทน การรวมตัวของคนกร่วมเพศเป็นไปอย่างสะเปะสะปะเต็มที่ อาจจะเป็นเพราะสังคมไทยมิได้ต่อต้านหรือห้ามปรามการเป็นกร่วมเพศโดยตรงจึงไม่ช่วยให้เกิดการรวมตัว การรวมตัวมักจะไปเพื่อผ่อนคลาย ระบายความกับแค้น หรือแลกเปลี่ยนความรู้ทางเพศต่อกัน

มากกว่าที่จะหาทาง รมรงค์เพื่อสิทธิหรือการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า ตามอุดมการณ์ของการรวมตัวเพื่อเรียกร้องสิทธิขั้นนี้ สมาชิกในองค์การนั้นๆ จะต้องมองปัญหาในฐานะ "ปัญหาของกลุม" ซึ่งเป็นเรื่องทางสังคมมากกว่าที่จะเป็นเรื่องเฉพาะตัวของตน

ถึงแม้เรื่องเพศไม่ใช่เรื่องที่สคัญที่สุดในชีวิตหรือเป็นทุกสิ่งในชีวิต แต่ปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับบุคคลไม่ว่าจะเป็นความกลัว ความผิดหวัง ความต่ำต้อย มักจะไปออกในเรื่องเพศ เรื่องเพศจะเข้าไปผสมผสานกับเรื่องต่างๆ ในชีวิตของคนจนเกิดเป็นความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ การเสียสละ ความหวัง รวมตลอดถึงค่านิยม นับได้ว่าเรื่องเพศเป็นจุดตั้งต้นของเรื่องต่างๆ ไม่น้อยในชีวิต

นวนิยายที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ

